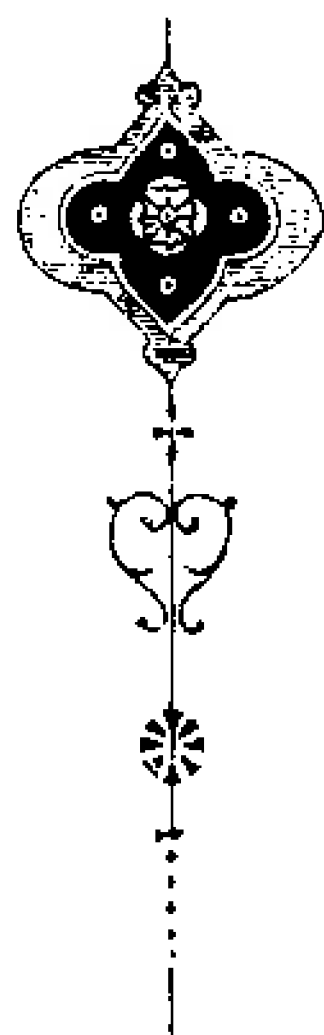

رستاخدا

RISALE-i AHLAK

yazan

Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye Reisi

Mehmet Sadık Rifat Paşa

Risâlenin metnini yeni Türk harflerine çevirip,
Arapça ve Farsça sözlerin lugatçesini hazırlayan

Dr. Isak Jerusalmi

LADINO BOOKS

Cincinnati, OHIO

1990

And a great and strong wind rent the mountains,
and broke in pieces the rocks before the Lord;
but the Lord was not in the wind.
And after the wind an earthquake;
but the Lord was not in the earthquake.
And after the earthquake, a fire;
but the Lord was not in the fire.
And after the fire, a still small voice.

1 Ki 19:12

Bağa geliniz. Yeşil giyinenlere bakınız !

Her köşede bir çiçekçi dükkânı var.

Güller gülerek bulbüllere diyor ki:

Susunuz, ve susarak seyrediniz!

Mevlâna

ÖNSÖZ

Masabaşına oturmuş her yazar, içini dökmek fırsatını kaçırmamalıdır.

Bir köşede, eski harflerle yazılmış, Tanzimat devrinin büyük diplomatlarından, ileri görüşlü Mehmet Sâdık Rifat Paşa'nın (1807-1857) yazdığı *Risâle-i Ahlâk* kitabı yüzüme bakıyor, eski harflerinin çengelleri gözlerimi kamaştırıyor. Alfabe devriminin yer bulduğu 1928 senesi doğumlularından olmakla, ecdâdımızın doğup büyüdüğü eski harflere ancak sonradan ısınabildim.

Öbür köşede, yine Tanzimat devri hâkimlerinden, ileri görüşlü Yehezkel Gabbay'ın (1825-1898) Ladino'ya çevirdiği *Risâle'nin Buen Dotrino* adlı tercümesi, miadı dolmuş sözleri ile beni huzursuzlandırmakta. Bu iki kitabı karşıkarşıya getirip konuşturmak gerekir.

Bunlar gibi nice "eski" kitabın sarımtırak sayfeleri, zavallı kimselerin elile çekirdekçi ve leblebici dükkanlarına satılmış, kesekâğıdı diye kullanılarak, çöp tenekelerine atılmış. Kala kala o devrin yayınlarından bir avuç yazı, ünlü kütüphane dolaplarına sığınmış, kilit altında yaşamakta ve beklemekte. Yüz yılı aşan fecî bir bekleyiş ve yalnızlık bu! Güneş ışığı görmemiş bunca kitabı kim okuyacak, kim değerlendirecek? Bilirkişi yetişmiyor ki!

* * * *

1992'ye az kaldı. Dindaşlarımın beşyüz yıllık olgunlaştırıcı maceralarını, İspanyadan Osmanlı İmparatorluğu topraklarına gelmelerini ve hüsnü kabullerini anmak şanlı bir görev. Bu iş konferanslarla da olur, konser ve filimlerle de yerine getirilebilir. Tek kişinin başından geçen olumlu hatıralar, böyle bir görevi boydan boya kapsamıyabilir. Tek kişinin dışında da böyle bir görevi anlayan başka nesne var mı diye de sorulabilir.

* *

Tatlı hatıralar !

Güzelim İstanbulun Anadolu yakasında doğdum.

Köyüm, şirin ve serin Kuzguncuk.

Nâhiyem, kasrile tanınmış Beylerbeyi. Her yaz saray bahçesinden bizim eve saray bahçıvanı Bekir bey'in hazırladığı manolya demetleri gelirdi.

Kazam, Üsküdar. Arnavutlukta diğer bir Üsküdar varmış ama Suhûlet ve Sâhilbent yandan çarklı araba vapurlarının yanaştığı bizim Üsküdar kadar canlı olamaz. Şirketi Hayriyyenin vapurları hayat damarımızdı. Numaraları, isimleri, baca yükseklikleri veya tekne boylarile hepsini, sisli veya tıpili havalarda bile, teker teker uzaktan tanımakta yarışırdık. Çımacılıktan kaptanlığa yükselen 63 numaralı Sütlüce gemisinin Tahsin kaptanı ile sabah akşam, yaz kış selamlaşırdık.

Paşa Limanı semtinde büyüdüm. Nereye gitsem, eski komşularımız Şeref bey ve Sâdiye hanımın komşuluklarını halen ararım. Yalılarına balık tutmaya giderdik. Birbirlerine daima "beyefendi" ve "hanımefendi" diye hitabederler, güzel edep ve saygı kurallarından ayrılmak şöyle dursun, hiç kimseyi incitmek akıllarından geçmezdi. Şeref beyin bana "Sevgili Oğlumuz" diye yazdığı mektuplar en değerli yâdigarlarımdır.

* *

Babam hep anlatırdı !

Ondan vatan sevgisini öğrendim. Türk edebiyatını, klâsik Türk musikisini herşeyden çok beğenir ve severdi. Balkan harbinin başlangıcından, birinci dünya harbinin sonuna kadar yedi uzun yıl vatan hizmetinde bulunmuştu. 1912'de patlayan Balkan harbinde Üsküp cephesinde savaşmış, oradan Doğuya nakledilerek "Saltânat-ı Seniyyenin Gürcistan mümessil-i siyâsî ve askerî'si Abdülkerim Paşanın özel tercümanlığını yapmıştı.. Anlatırdı, bir gün Abdülkerim Paşa onu yanına çağırarak şöyle demiş: "Vazifemiz burada vatanımızı müdafaa etmektir. Seni kibar gördüm, tercüman olarak yanıma almak istiyorum. Tüm muhaberat ve mükâlematta mutlak ketümiyet isterim. Ne dersin"? Babam da hemen "emredersiniz Paşam" cevabını vermiş.

Annem de anlatırdı !

Kendisi ve teyzem, iki kardeş, birinci dünya harbi sıralarında Çapa Darül Muallimat Öğretmen Okulunda hocalık yapmışlardı. Senelerce evimize annem ve teyzeme "hocam, hocam" diye hitabeden Çapa mezunları ziyarete gelirdi.

İlk Okulum, Nakkaş Baba tepesinin Marko Paşa konağında yeni açılan Üsküdar 45 inci İlk Okulu. Öğretmenim, anneme ve teyzeme "hocam" diye hitabeden, tüm Kuzguncuğun sevdiği ve saydığı, genç, uzunboylu, ateş gözlü, nâzik ve kıbar Muazzez hocamızdı. Çiçeği burnunda genç öğretmenimiz alfabe ve dil devrimlerini candan benimsemişti. Kürsüsünün gözünde tuttuğu minik cep kılavuzunu durmadan kullanır, şu veya bu sözün öztürkçesini aramakla, omuzlarına düşen sorumluluğu yerine getirirdi. İleri görüşlü olmayı ilk kez Muazzez hocamın ruhunda buldum.

Diğer yandan, hendese hocamız emekliye ayrılmak üzere olan Halit beydi. Ondan müselles, murabba ve mustatîl gibi okkalı terimlerden tad almayı öğrenmiştik. Coğrafya dersinde her memleketin mesâhayı sathiyesi ve dağlarının irtifaini ve tesviye münhanilerini değerlendirmek gerekiyordu. İleri görüşlülüğün dahi sağlam temellere dayanması gerektiğini ilk kez Halit beyden öğrendim.

Genç olsun, yaşlı olsun, tüm öğretmenlerimden elde ettiğim bilgi ve feyiz tohumları bahçemde, hayatım boyunca, bol meyva veren gür ağaçlar yetiştirdikleri zannındayım.

* *

Hiç unutulurmu?

Kasım 1938. Nakkaş tepesinden Dolmabahçe Sarayını gözetliyor, bugün de direğe bayrak çekilecek mi diye endişe içinde sınıf pencerelerinden bakıyorduk. On Kasım sabahı ise, bayrak yarıya inmiş, büyük Atatürk hayata gözlerini yummuştu. Okul olarak hepimizi Dolmabahçe Sarayına götürme görevi Muazzez hocaya düşmüştü. Vapurla Beşiktaş, oradan Dolmabahçeye ve Sarayın büyük Kabul Salonuna, o başta olmak üzere, sıra ile girmiştik. Yirminci yüzyılın yetiştirdiği dâhilerin en güzidesi, ölmez Atatürkün önünde son saygı duruşunda bulunmamdan daha aziz bir hatıra bulamıyorum aklımda. Son yetmiş yıl

İçinde dünya çapında nice önder geldi, geçti. Bizim Kemal Paşanın önderliği ise zamanı aşan nitelikte, pek derinden gelen görüş ve kaygılara dayanan olağanüstü bir çaba.

* * * *

Rıfat Paşanın Risâlesi ve hakim Gabbayın tercümesi, fransızların *Livre de Morale* dedikleri, genel ahlak kurallarını gençlere aşılacak amacı ile yazılmış basit eserlerdir. Verilen öğütler o zamanın yaşama kural ve kıstaslarına uygun olmakla beraber, bugün dahi değerlerini tamamen kaybetmemişlerdir. Dün de, bugün de amaç kâmil insan yetiştirmektir ki bu "bilmediği şeyleri bilenlerden öğrenip bilmek ve kitabından öğrenip bellemek ile olur". Tek yol da: "şemâil-i hamîde ve fezâil-i memdûheye terğîb ve ahlâk-ı reddîye ve secâyâ-yı zemîme ve rezîleden tenfîr"dir. Bunlar değişmedi ve değişemez. Beşyüz yıllık hayırlı komşuluğumuzu, tesadûfün dikkatine getirdiği bu iki kitabı tekrar güneş ışığına çıkarmakla anmak; bizim gibi, ecdadımızın da aynı sorunlarla savaştıklarını, tarih boyunca süzülen olumlu hatıralarımızı tazeliyerek okumak, sıkıntılarımızı gidermekte elbette yardımcı olabilir.

* *

Günümüze daha yakın sayılan Tanzimattan bu yana, nerelerde idik, nerelere geldik. Dahilde, Türkiye Musevi topluluğunun anavatana bağlılığını bilmiyen yok gibi. Hariçte yaşıyanlarımızın olumlu hatıralarına dayanan iyi niyetleri ise, bilseniz ne derin, ne sarsılmaz.

Beşyüz yıldır aziz Türkiyemizin kaderi bizim kaderimiz olmuştur. Onun yükselmesi, bizi de yükseltmiştir. Gerilemesindeki sıkıntılarını paylaşıp biz de sarsılmış ve sıkıntı çekmişizdir. Yarının parlak güneşi artık doğmuştur. Allahım, Türkiye Cumhuriyetimizi daima payidar eyle !

TÜRK ANSİKLOPEDİSİ'nden

(Cilt 27, sahife 325)

RİFAT PAŞA, Mehmed Sâdık (İstanbul 1807 - İstanbul 1857), Türk devlet adamı. Tophâne nâzırı Hacı Ali Bey'in (ölm. 1835) oğludur. Onun babası Enderûnî Saîd Bey, onun babası da Bostancı başı Vıdınli Hacı Gümüşserv Osmân Ağa'dır. Tahsilden sonra bir yıl Enderûn-ı Hümâyûn Hazîne Odası'nda bulundu, sonra sadâret mektûbî kalemine (başbakanlık özel kalemi) kâtib yardımcısı olarak girdi. Parlak istîdat göstererek 1824'te hâcegân rütbesini aldı. 1828'de âmedî odası halîfesi oldu. II. Mahmûd'a (1808-1839) Edirne-Gelibolu seyahatinde eşlik etti. Kendini beğendirdi; râbia rütbesi ve nişân aldı. Vezir Pertev Paşa'nın da dikkatini çekti ve Reşid Paşa'yı yetiştiren bu devlet adamı, R. P.'yı da himâyesine aldı. 1834'de âmedî vekîli (dış işleri genel sekreter yardımcısı vekili) oldu. Bu makama, Mustafa Reşid Bey'in (Paşa), Paris sefirliğine gönderilmesi üzerine, onun yerine getirilmişti. 1836 sonunda Mustafa Reşid Paşa, hâriciye müsteşârı olunca, onu asâleten âmedî (dış işleri genel sekreter yardımcısı) yaptı. Ertesi yıl, Viyana büyükelçisi oldu. Avusturya imparatoru eşliğinde İtalya'ya gitti ve Şansölye Prens Metternich'le şahsî dostluk kurarak, Avrupa milletlerarası politika sahnesine girdi. 1840'ta Mısır'a giderek Vali Mehmed Ali Paşa'ya I. Abdülmecîd'in (1839-1861) irâdesini tebliğ etti ve hâriciye müsteşarlığına getirildi. Az sonra sadâret (başbakanlık) müsteşârı, 30 Mart 1841'de vezir (mareşale eşit en yüksek mülkî rütbe) pâyesiyle hâriciye nâzırı (dış işleri bakanı) oldu. Nâzırlıkta 9 ay kaldı. Meclis-i Vâlâ üyesi, sonra ikinci defa Viyana sefîri, 1843 nisanında ikinci defa hâriciye nâzırı, 2 yıl geçmeden tekrar Meclis-i Vâlâ üyesi, 1845 eylülünde Meclis-i Vâlâ reîsi (kabine'ye dâhildir), 28 Şubat 1848'de mâliye nâzırı, 22 Nisan 1848'de üçüncü defa hâriciye nâzırı, 13 Ağustos 1848'de ikinci defa Meclis-i Vâlâ reîsi, 1850 ocağında mecâlis-i âliyye'ye memur (devlet bakanı), 29 Nisan 1850'de üçüncü defa Meclis-i Vâlâ reîsi oldu. İmtiyâz Nişânı aldı. 7 Mart 1853'te dördüncü defa hâriciye nâzırı, 15 Mayıs 1853'te dördüncü defa Meclis-i Vâlâ reîsi oldu. 8 Ekim 1854'te Meclis-i Tanzîmât üyeliğine getirildi. 11 Ocak 1857'de öldü. Eyüb'de Neslişah Medresesi avlusunda gömüldü. Tanzîmat devrinin büyük diplomatlarından. Bir ara sadârete getirilmesi bahis konusu olmuşsa da, gerçekleşmemiştir. Mustafa Reşid Paşa'nın oğullarından Ahmed Celâl Paşa, dâmâdı idi. Yazılarından seçmeler, oğlu tarafından, *Metrukât-ı Âsâr-ı Rifat Paşa* adıyla yayınlanmıştır. Oğlu Vezir Mehmed Raûf Paşa'dır. Encümen-i Dâniş (Akademi) ve Meclis-i Maârif üyeliğinde de bulunmuş olan R. P., çok zengin bir âilenin tek oğlu idi. Okullarda okunan *Risâle-i Ahlâk* ve sair eserleri vardır. (Y.Ö.)

Hizmet Vesikasıdır

Der Saadet

22.1.1335

İşbu vesika sahibi David efendi saltanat-ı seniyyenin Gürcistan mümessil-i siyasî ve askerî maiyetinde bulunduğu beş ay müddet zarfında ifâ-yı hüsn-ü hizmet eylemiş ve usulen yedine tezkeresi itâ olunarak diğer efrâd-ı askeriyye gibi terhis edilmiştir. Kendisi mümessillğin fransızca ketb ve tahririnde istihdâm edilerek ezher cihet şayân-ı memnûniyyet vazife görmüştür. Vazifesinde vakf-ı nefis sûretiyle devam ve sa'y ve ketumiyet-i fâhiş-i hulk bu efendiyi karakterize ediyor. Âmirine karşı ediptir ve hüsn-ü sireti mevcuttur. Yedine alâmet-i hüsn-ü istihdâm olarak işbu vesika itâ edilmiştir.

Saltanat-ı Seniyyenin Gürcistan mümessil-i

siyasî ve askerî

"sabık"

Mirlevâ

Abdülkerim Paşa

Çatalca Tren İstasyonu Âmirinin Olumlu Duyguları

4 Mart 1924 tarihinde, halifeliğin ilgasından sonra, İkinci Abdülhamid'in İstanbul'dan Çatalcaya araba ile, oradan da trenle Avrupaya gitmesi kararlaştırılmıştı. Hususî kâtip, Salih Keramet Nigâr,* kitabında Çatalcaya gelen araba kafilesinin demiryolu istasyonuna varışını şöyle anlatıyor:

Rumeli Demiryolları Şirketinin oradaki âmiri meğer bir musevî yurddaşımızmış. Efendimizin ve âilesi âzâsının dinlenmelerine elverişli başka bir yer bulunmadığı için üst kattaki dâiresini böyle habersiz gelen yüksek misafirlerin istirahatine tahsis etti, çoluk çocuğuyla da îzâz ve ikramlarına koyuldu. İçten gelen bu saygı ve sevgi yardımlarına Efendimiz tarafından takdirle teşekkür ettiğimiz zaman da:

"Osmanlı Hânedânı Türkiye müsevîlerinin velînîmetidir. Atalarımız İspanya'dan sürüldükleri, kendilerini koruyacak bir ülke aradıkları zaman onları yokolmaktan kurtardılar, devletlerinin gölgesinde tekrar can, ırz ve mâl emniyetine, din ve dil hürriyetine kavuşturdular. Onlara, bu kara günlerinde, elimizden gelebildiği kadar hizmet etmek, bizim vicdan borcumuzdur"

dedi ve gözlerimizi yaşarttı.

* Salih Keramet Nigâr, *Halife İkinci Abdülmecid, İnkılâp ve Aka Kitabevleri*, İstanbul 1964, sahife 8.

الْجَوْهَرُ فِي النَّاسِ لَا يَزِيهِ إِلَّا الْحَجَرُ
وَالْغِنَى فِي الْفَنَاءِ لَا يَزِيهِ إِلَّا الْمَالُ

فَكَرْسِيُكَ تَرْخِيصٌ مِنْ عِبَادَةِ سُنَّةِ

Risâle-i Ahlâk

eser

Rifat

1306

رسالة اخلاق

اثر

رفت

۱۳۰۶

İşbu fûrû'-i ahlâk-ı beşerîyyeyi bil-îcâz hâvi olan müellif-i
 dilnişin-i inşâ, ve mecelle-i celîle-i bi-misil ve bahâ, bil-
 cümle etfâl ve sıbyânı, belki mutlak insânı, şemâil-i hamîde ve
 fezâil-i memdûheye terğîb, ve ahlâk-ı reddiyye ve secâyâ-yı
 zemime ve rezîleden tenfîr ve tertîb*-i niyyet-i hayriyyesile,
 reis-i Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye, devletlû es-seyyid
 Mehmed Sâdık Rif'at Paşa -*yesserehü l-Mevlâ limâ yüridühü*
venâ yeşâ- hazretlerinin, kalem-i telîf-i hayriyyet elîflerile,
 ta'bîrâtı açık ve eshel olarak tertîb ve tasnîf buyurulmuş olan
 bir eser-i mu'teber olup, karîn-i kabûl, dikkat-ı şümûl-i
 humâyûn buyurulduğu hâlde, ihyâkerde-i zılliyetpenâh olan
 mekâtib-i sıbyânda okutdurulmasına, ruhsat-ı seniyye
 buyurulması istid'âsile, huzûr-i mekârim-nüşûr-i
 şâhinşâhâneye lede t-takdîm, -*rabbimiz ta'âla ve tebâreke*
devlet ve şevketini müzdâd eylesin- zât-ı fârûkiyyi s-sıfât,
 Padişâh-ı âlempenâh, ahlâk-ı nebeviyye ve tevâzuât-ı
 mesnûne ile muttasıf, ve kelâm ve kitâbetde muktezâ-yı hâl,
 ve makâma mutâbakat demek olan belâğa-i meleke ve kemâl
 üzre vâkıf ve mütelif oldukları cihetden, risâle-i mezkûrenin,
 matla'ından makta'ına dek, bil-cümle sûtûru nûr-i ayn
 mütâla'a-i tahkîk lâmi'alarile münevver kılınırak, ve ol tuhfe-i
 pesendide pâdişâh-ı dîn-i perver Efendimizin kalem-i tedkik,
 rakam-ı mes'ûdelerile tashîh ve islâh-ı şerîfine dahî şâyân; ve
 yazısı harekât ve san'ile gâyet okunaklı ve güzel, ve etfâle

* Var. ترهيب in some typeset editions

اُسبُوفُ رُوعِ اخْلَاقِ بَشَرِيَّةٍ بِالْاِيْمَانِ ذَاوِي اُولَانِ مُؤَلَّفِ دِلْشِيرِ
اِنْشَا وَجَلَّةِ جَلِيلَةٍ مِثْلِ وَبَهَا بِالْجَمَلِ اَطْفَالِ وَصَبِيَّاتِ بَلَكِ مُطْلُوقِ
اِنْسَانِ شَمَائِلِ حَمِيدَةٍ وَفَضَائِلِ مَمْدُوحَةٍ يَهْ تَرْغِيبِ وَاخْلَاقِ رَدِيَّةِ
وَسَجَايَايِ ذَمِيمَةٍ وَرَذِيلَةٍ دَنْ كُفْرٍ وَتَرْتِيبِ رَنْبِتِ خَيْرِيَّةِ سَبِيلَةِ رَنْبِسِ
مَجْلِسِ وَالَايِ احْكَامِ عَدْلِيَّةِ دَوْلَتِ السَّيِّدِ مُحَمَّدِ صَادِقِ رَفْعَتِ پَاشَا
بِسْرَةِ الْمَوْلَى لِمَا يُرِيدُهُ وَمَا يَشَاءُ حَضْرَتِ لَرِيكَ قَلَمِ تَالِيفِ خَيْرِيَّةِ لِيْفَلَرِيَّةِ
تَعْبِيرِ اِيْتِي وَاسْهَلِ اُولِهِ رَفِي تَرْتِيبِ وَتَصْنِيفِ بُيُورِ لَمِشِ اُولَانِ بَرَاكْتِ
مُعْتَبَرِ اُولُوبِ قَرِيْنِ قَوْلِ رِقَّتِ شَمُولِ هُمَايُونِ بُيُورِ لَدِيغِي حَالِدَةِ اَحْيَا
كَرْدَةِ ظِلِّيْتِنَا اُولَانِ مَكَاتِبِ صَبِيَّاتِنْدَةِ اَوْقُوْتِ دِيرِ لَمِشِكَةِ رُخْصَتِ
سَنِيَّةِ بُيُورِ لَمِشِي اِسْتِدْغَانِيَّةِ حُضُورِ مَكَارِمِ شُورِ شَهْنِشَا هَانِيَّةِ
لَدَى التَّقْدِيمِ رَيْمِزِ تَعَالَى وَتَبَارَكَ دَوْلَتِ وَشَوْكَتِي مُرْزَا اَيْلَسُونِ
ذَاتِ فَاوُوقِ الصِّفَاتِ پَادِشَاهِ عَالَمِ پَنَاهِ اخْلَاقِ نَبَوِيَّةِ وَتَوَاضُعِ
مُسْنُونَةِ اَيْلَةِ مُتَّصِفِ وَكَلَامِ وَكِتَابِنْدَةِ مُقْنَضَايِ حَالِ وَمَقَامِ
مُطَابَقَتِ دِيْمَكَا اُولَانِ بَلَاغَةِ مَلَكَةِ وَكَالِ اَوْزَرِهِ وَاَقِفِ وَمُؤَلَّفِ
اُولُوقْلَرِي جِهْتَدَنْ رِسَالَةِ مَذْكُورَةِ نِيكَ مَطْلَعِنْدَنْ مَقْطَعِنْدَكَ
بِالْجَمَلَةِ سَطُورِي نُوْرَعِيْنِ مُطَالَعَةِ حَقِيقِ لَامِعَةِ لَرِيكَةِ مُنَوَّرِ قَلْبِنْدَرِ
وَاَوَّلِ نُحْفَةِ پَسَنْدِيدَةِ پَادِشَاهِ دِيْنِ بَرُوْرَا فَنْدِيْمِيْزِكِ قَلَمِ نَدِيقِ
رَقْمِ مَسْعُودَةِ لَرِيكَةِ تَصْحِيْحِ وَاصْلَاحِ شَرِيفِنَةِ دَخِي شَايَانِ
وَيَا زُوْسِي حَرَكَاتِ وَصَنْعِيَّةِ غَايَتِ اَوْقُوْتِ نَاقِلِي وَكُوْرُلِ وَاطْفَالِهِ

ta'lîmi her vechile eshel olacak keyfiyyetde tab olunarak, mekâtibe i'tâsı husûsunda emr-i hayr-i ıstımâl-i sürûrâneleri zuhûrile, hakka ki bu emir ve fi'il gibi sitânı mücellâyı, mücellây-ı ihsân alel-ihsânda meşhûd olarak, kâffe-i bendegân ve teb'aları haklarında derkâr olan rahim ve eşfâk mülûkânelerini, mûcâmele-i mezkûre ile dahi isbât ve ilân buyurmuşlardır. İşte ezher cihet, peyderpey mir'ât-ı âlemde cemâl-ı şâhid-i ihsân bi-pâyânları meşhûd çeşm-i cihân ve hülâsa-yı kelâm şefkaten alâ halki-llâhi seciyye-i sahiyyesile mecbûl, ve husûsen dâimâ medâr-ı revnak-ı dîn ve devlet, ve kıvâm-ı asâyiş-i mülk ve millet olan ulûmun sühûlet ve tahsîlini mûcib, ve terk-i ta'lîm ve meşakkat-ı tahsîli dâfi, mevadd-ı hasene tedârikile, husûlû terbiyye-i umumiyeyi müstevcib vesâil-i müstahsenenin îcâdı istihsâlinde, lûtfen ve atfen sarf-ı efkâr, terfîk-i azm-ı sâdıkile meşgûl olup, tûl-i ömür ve şevketleri duâ-yı muttasılı l-edâlarına hasr-ı evkât-ı emr-i lâzım ve lâzib, ve ol nîmet-i nu'umet-i efzâdan ibâret bulunan duâ-yı râstı, duâ-yı pâdişâhâneyi dehan-ı devha** her subh ve şâm akvât etmek ile, tahsîl-i rızâ-yı necât ve selâmet-i mazâ***-yı uhdemize şer'an ve aklen hükmü vâcib olan Sultân muhyi l-fürûz ves-sünenin, ya'ni müşeyyid-i hayrât-ı hisân, ve mümhid-i meberrât ve ihsân oldukları mânende-i nûr-i âfitâb, dirahşân-ı zât-ı bergüzîde harekâtları

** Var. روحه in some typeset editions.

*** Var. امضای in some typeset editions.

تعلیمی هر وجهه اشهل اوله جن کیفیتده طبع اولنه رف مکتابه
اعطاسی خصوصیده امر خیر ایشمال سرورانه لری ظهور بکه حقاکی
بوا امر وفعل کبی سنانی مجلای مجلای احسان علی لاحسانده
مشهود اوله رف کافیه بندکان و تبعه لری حقیرنده در کار اولان
رحیم و اشفاف ملوکانه لری بیجا ملة مذکوره ایله دخی اثبات
و اعلان بیوز مشرور ایشته از هر جهت بی در پی مرآت عالمده
جمال شا هد احسانی پایا نلری مشهور چشم جهان و خلاصه
کلام شفقته علی خلق الله بحیثه سخته سبیله مجبول و خصوصاً
دائم مدار رفیق دین و دولت و قوام اسایش ملک و ملت اولان
علومک سهولت و تحصیلنی موجب و ترک تعلیم و مشقت تحصیل
دافع مواد حسنه تداریکله حصول تربیه عمومییه بی مستوجب
وسایل مستحسنة نیک ایجاد ایستحصالنده لطفاً و عطفاً صرف
افکار رفیق عزیمت صدایه مشغول اولوب طول عمر و شوق کنده
دعای متصل الا الرب بنما حضر اوقات امر لازم و لا ذب و اول
نعمت نعومة افزادن عبارت بولنان دعای مراستی دعای پادشاهانه
دکان دوحه هر صبح و شام اقوات ایتمک ایله تحصیل رضای بخت
و سلامت مضاعفده مره شرعاً و عقلاً حکم واجب اولان سلطان
لحی الفروض و السننک یعنی مشید خیرات حسان و تمهید مبررات
واجب اولدقلری مانند نور افشای درختان ذات برکزیده حرکانلری

gibi yektâ gühergân-ı kemâl ve ma'ârif, ve cevâhir-i efşân, avârif
 ve avâtıfber, Pâdişâh-ı devrân ve cihândâver, merâhim-i
 nişânın ahd-ı adlinde müstezill-i zıll-i emn ve emân, ve müstağrik-i
 ummân-ı bi-girân olduğumuzu teşekkür, ve kerem ve kerâmet
 tev'em tâcdârilerini tezekkür zımnında, işbu sebep-i tab-ı eser-i
 matbû'-i merkûm bu mecelle-i sebt ile, ünvân-ı te'lîf-i tehzîb-i
 mefhûm kılınıp, vech-i müvecceh-i mezkûr ile, evsâf-ı cemâil-i
 i'tilâf-ı mülûkâneleri yâdigâr-ı çarh-ı devvâr olmuştur. *Dâma mâ
 dâma l-âlem ve tâla ömrüh ve 'adluh, mâ 'alime l-ilm*

evlâd Âdem li-mukrizih el-'abd el-fakîr,

as'adü l-ma'lûm ğüfire leh.

=====

Inne hâzihi r-risâle s-selîse vel-mecelle l-cemîle n-nefîse, hariy en teherrere
 bit-teberrük 'alâ vecenâti l-hûr, ve cedîr en tühfeze ve yû'mele bimâ kütibe fîhâ
 bilâ kesel ve fütûr. Fel-mes'ûl mine l-Mevlâ, 'ezze şânühü, en yesile müellifühâ

ilâ rifat ve feyz fî külli hin, ve hüve l-müşîr el-müşâr ileyhi bil-benân

fî külli l-kemâl vel-'irfân 'alâ vechi l-'ayn. Herrerehü

l-'abdü l-masmah min âlâ rabbihi s-samed, Şeyhzâde

Mehmed Es'ad en-nakîb 'alâ s-sâdât,

ehsene Allâhü l-bârî ta'âlâ

bi-'afvi s-seyyiât.

كَيْيُكُنَا كَهْرُكَانِ كَمَالٍ وَمَعَارِفٍ وَجَوَاهِرُ كَفْشَانِ عَوَارِفٍ وَعَوَاطِفٍ بِرِ
 يَادِ شَاهِ دُورَانِ وَجِهَانِ دَاوَرُ مُرَاجِمِ نِشَانِ عَهْدِ عَذْلِنْدَه مَسْتَظِلِ
 ظِلِ آمِنِ وَأَمَانِ وَمُسْتَفْرِقِ عُثْمَانِ بَنِي كِرَانِ أَوْلَدِ بَغْمِزِي كَشْكُرِ وَكَرَمِ وَكَرَامَتِ
 تَوَاقُفِ ثَاوِي حُدُودِ بِلَوِي تَذَكُّرِ ضَمِينَدَه اِشْبُوسَبِّ طَبِيعِ أَثَرِ مَطْبُوعِ مَرْقُومِ
 بُوَحْمَلَه ثَبَّتْ اِيْلَه عُثْوَانِ تَأْلِيْفِ تَهْذِيْبِ مَعْنُومِ قَلْبُوبِ وَجْهِ مُوَجَّهِ
 مَدَكُورِ اِيْلَه اَوْصَافِ جَمَائِلِ اِثْتِلَافِ مُلُوكَانَه لَرِي يَادِ كَارِ جَرِيحِ دَوَارِ
 اَوْلَسْتِدُر دَامَ مَا دَامَ الْعَالَمَ وَطَالَ عُمُرُهُ وَعَدَلَهُ مَا عِلْمِ الْعِلْمِ
 اَوَّلَا دَا دَمَ لِمَقَرَضِي الْعَبْدِ الْفَقِيرِ

اَسْعَدُ الْمَعْلُومِ عُقْرِي

مهم

اِنَّ هَذِهِ الرِّسَالَةَ السَّلَاسِيَّةَ وَالْجَمَاعَةَ الْبَحْثِيَّةَ الْفَهْمِيَّةَ حَرَرْتُ اَنْ تَحْرَرُ
 بِالتَّبَرُّكِ عَلَى وَجْهَاتِ الْحُورِ وَجَدِيدِ اَنْ تَحْقُظَ وَيُعْمَلْ نِيَا كَيْفَ فِيهَا
 بِلا كَسَلٍ وَقُتُورٍ فَالْمَسْئُولُ مِنَ الْمَوْلَى عَزَّ شَانُهُ اَنْ يَصِلَ مُؤَلَّفِيهَا
 اِلَى رِفْعَةٍ وَقِيْضٍ فِي كُلِّ حِينٍ وَهُوَ الْمُسْتَدِرُّ الْمُنَازِلِيَّةُ بِالْبَنَانِ
 فِي كُلِّ اَتَكْمَالٍ وَالْعِرْفَانِ عَلَى وَجْهِ الْيَقِينِ سَحْرَةُ

الْعَبْدُ الْمُسَخَّرُ مِنَ الْاَوْرِيَّةِ الضَّمَدِ شَيْخِ زَادَه

مُحَمَّدُ اَسْعَدُ النَّقِيبِ عَلَى السَّادَاتِ

اَحْسَنَ اَمَّةِ الْبَارِي عَلَيْهِ

يَعْفُو السَّيِّئَاتِ

متمم

RİSALE-İ AHLAK

İşbu risâle-i ahlâkiyye sıbyâna
nasîhat-ı peder sûretinde bir eserdir.

Ma'lûm ola ki insân ile sâir hayvânın
fark olunması, bilmediğini öğrenmek
ve iyi huy ile çirkin ve kötü huyu
bilmek ve güzel huy tahsîl edip, kötü
huyları terk etmektir. Zira sâir
hayvânlar dahi insân gibi yer içer ve
yatar kalkar, böyle yaradılışda ikisi
birdir. İmdi, insânın sâir hayvânlardan
ayrılıp bilinmesi aklî olup

رساله اخلاق

اشبور رساله اخلاقیه صبیانه نصیحت پدر
صورتینده برآرد

معلوم اوله که انسان ایله سائر حیوانک
فرق اولمسی بیلدیکنی اوکرمک و ابوحوئی ایله
چرکین و کوئی حوی بیلک و کوزل حوی تحصیل
ایدوب کوئی حویبری ترک اینمکدر زیراسائر
حیوانلردخی انسان کی بر ایچر و یا نوز قانقار
بویله برادیلشده ایکسی برور ایمدی انسانک
سائر حیوانلردن ایریلوب بیلیمسی عقلی اولوب

fikretmesi ve nutkî ve lisânî olup söylemesiledir. İşbu nutk dahi ilm dedikleri ya'ni mutlakâ bilmediği şeyleri bilenlerden öğrenip bilmek ve kitâbından okuyup bellemek ile olur; ve kemâl-i insâniyyet dahi ancak güzel huyluluk ile hâsıl olabilir. Bu cihetle çocuklar siyah ve beyazı fark etmeğe başladıkları vakitlerde iyi ve kötü şeyleri dahi anlamağa say ve gayret etmek ve başlamak pek lâzımlı şeydir, çünkü çocukluk yaş ağaç gibidir. Tâze, yaş ağaç, her ne kadar eğri olsa dahi, doğrultması kolay ve âsandır. İşte bunun gibi insânın dahi küçüklüğünde terbiye kabûl etmesi kolay olur, lâkin büyüyüp ve husûsile çirkin ve uygunsuz huylara alıştıktan sonra, artık onu öyle kötü ahlâktan ayırıp yola götürmek haylice güç olur. Vel-hâsıl kişiye gençlik zamânı kıymeti bilinmez ve teşekkürü kâbil olmaz bir inâyet

فِكْرًا يَمْسِي وَنُطْقًا وَلِسَانًا أُولَئِكَ سُبُلُهُ مَسْبُورَةٌ
إِشْبُونُطُقُ دَجِي عِلْمٌ دِيدِ كَلَرِي يَعْنِي مُطْلَقًا يَلْدِي كِي
شَبَلَرِي يِيلَنَلَرْدَن اْوَكْرَتُوب يِيلَك وَكَايِنْدَن
اَوْقُوتُوب بَلَلَه مَكَايِلَه اُولُور وَكَمَالِ اِنْسَانِيَّتْ دَجِي
اَنْجَقْ كُوزَلْ خُونُيُولُقْ اَيْلَه حَاصِلْ اُولَه يِيلُور.
بُوجِهَنَلَه جُوجُقَلَر سِيَاه وَبِيَاضِي فَرْقَايِنَمَكَه
بَاشَلَكْ قَلَرِي وَقِتَلَرْدَه اَيُوكُوتُوب شَبَلَرِي دَجِي
اَكْلَامَغَه سَعِي وَغَيْرَتْ اَيْنَمَكْ وَبَاشَلَقْ يَكْ لَازِمْلِي
شَبَدِرْ جُونَكَه جُوجُقَلَقْ يَاشْ اَغَاجْ كَبِيدِرْ
نَازَه يَاشْ اَغَاجْ هَرَقَدَر اَكْرِي اُولَسَه دَجِي
طُوغَر لَمَسِي قُولَايْ وَاسَانَدِرْ اِشْتَه بُونَكْ كِي
اِشْنَانِكْ دَجِي كُوجُكَلَكْنَدَه تَرْبِيَه قَبُول اِيْمَسِي
قُولَايْ اُولُور لَكِن بُوَيُوتْ وَخُصُوصِيَه چُوكِيْن
وَاَوِيغُونُسُرْ خُونَلَرَه اِشْدَقْدَن صُكْرَه اَرْتُقَالِي
اَوِيْلَه كُوتُوب اَخْلَاقْدَن اَبْرُوب بُولَه كُتُوزْمَكْ
خَلِيجَه كُوجْ اُولُور وَالحَاصِلْ كِشِي يَه كَنْجَلِكْ
زَمَانِي قِيَمَتِي يِيلَمَزْ وَتَشْكُرِي قَايِلْ اُولَرْ بِرْعِنَايَشْ

ve vakt-ı fursat olduğundan, ahmak olmayıpda azacık aklı ermeğe başlayan çocuklar vaktlerini yalnız oyun oynamak ve sâir fâidesiz şeylere meşğul olmak ile beyhûde geçirmeyerek Lûtf-i Hakkile büyüdüğü zamân, kendisinin küçüklüğünden beri beraber büyüdüğü akrân ve akribâsı yanlarında kadr ve i'tibârı olmak ve şu adamın evlâdı ne güzel çıkdı ve kemâl ve hüner ve ma'rifet ve hüsn-i ahlâk peydâ eyledi diye bilen ve kendisini işiten medh ve tahsîn etmek için herkesin yanında beğenilen şeyleri anlayıp ve huylarını ona uydurmağa çalışıp gayret etmeli, ve bunun aksi olup, ya'ni herkesin arasında: "Vah yazık, şu çocuğun babası ve ecdâdı ne şekil iyiler iyisi adamlar iken, evlâdı olacak fulân hayırsız çıkdı. Babası, hakkında bunca gayret ve himmet ve i'tibâr etmiş iken, kendisi hiç iyiliğe çalışmayıp ve iyilik

وَوَقَّتْ فُرْصَتَ اَوْلَدِ بَعْدَن اَحَقْ اَوْلِيُوْبَدَه
اَز اَحَقْ عَقْلِي اِبْرَمَكَه بَاشْ كِيَانْ چُو جُغَلَر وَ قَلَرِي
يَا اَكْبَر اَوْلِيُون اَوْلِيَا مَق وَسَايَر فَايْدَه سِرْ شَيْكِرَه
مَشْغُول اَوْلَقْ اَيْلَه يِهْ هُودَه كُجُوز مِيَه رَك
لُطْفِي حَقِيكَه بِيُودِي كِي زَمَانْ كَنْدُوسِي نِيك
كُوجُكْ كَنْدُ بَرُو بَرَابَر بِيُودِي كِي اَقْرَانْ وَ اَقْرَبَا سِي
يَانْ لَرِي نَدَه قَدَر وَ اَعْتِبَارِي اَوْلَقْ وَ شُؤَاد مِيك
اَوْلَادِي نَه كُوزَلْ چِي قَدِي وَ كَمَالْ وَ هُزْ وَ مَعْرِفَتْ
وَ حُسْنِ اخْلَاقْ پِيْدَا اَيْلَدِي دِيُو بِيَلَن وَ كَنْدُوسِي
اَيْشِيْدَن مَدَحْ وَ تَحْسِينِ اَيْمَنِي كِي اِيچُون هَرْ كَسَن بِيْنِيْدَه
بَكْتِيْلَانْ شَيْكِرِي اَكْمَالِ بِيُوبْ وَ حُويْلَرِي اَكَا اَوْلِيْدُ مَرْغَه
چَالِشِيُوبْ غَيْرِ نَاغِي وَ بُونُكْ عَكْسِي اَوْلُوبْ يَعْنِي
هَرْ كَسِيكْ اَرَا سِيْنَدَه وَ اَهْ يَارِقْ شُوجُجُغُكْ
بَابَا سِي وَ اَجْدَادِي نَشِيكْلِ اِيُولُز اِيُوسِي اَدْمَلْ اِيَكْن
اَوْلَادِي اَوْلَه جَقْ فِلَانْ خَيْرِي سِرْ چِي قَدِي بَابَا سِي
حَقِيْقَدَه بُونْجَه غَيْرَتْ وَ هِمَتْ وَ اَعْتِبَارِ اَيْمَنِي بِيَكْن
كَنْدُوسِي هِيچْ اِيُولِكَه چَالِشِيُوبْ وَ اِيُولُتْ

yoluna gitmeyip, böyle hayırsız ve alçak oldu" diye -Hakk-ı Ta'âlâ esirgesin- herkesin kendisini ayıplayacağı yola gitmemelidir. İşte bunun için, bil-cümle çocuklara ve belki bilmeyen büyüklere dahi iyi ve kötüyü lâikile güzelce öğretmek ve bildirmek ziyâdesile lâzımdır. Cenâb-ı Hak cümlemizin veliyy-i ni'meti olan Şevketlû Pâdişâhımız Efendimiz Hazretlerine pek çok vaktı tükenmez ömürler ihsân buyursun ve sâye-i merhametini her sınıf teb'ası hakkında eksik etmesin, âmîn. Büyüklerimiz, haklarında olan bunca inâyet-i şâhânelerinin edâ-i şükründe cümlemiz âciz olduğumuz hâlde, sıbyân haklarında dahi himmet-i âliye ve şefkat-ı seniyye-i mülûkâneleri şâyân buyurulduğundan, mekteblerin nizâmı ve çocukların mücerred kendilerine fâidesi olsun diye güzelce okuyup yazmaları için usûlüne bakılmak üzere irâde buyurdular.

بُولُغَةُ كَتْمَبُوتِ بُولُغَةُ خَيْرِيَسْزِ وَالْجُوقُ اُولُغُ دِي بُولُ
حَقِّ تَعَالَى اَيْرُكْسُونِ هَرْكِيكْ كَنْدُوسِي
عَيْبَلِيَهْ جَعِي بُولُغَةُ كِتْمَا مَلِيدِرِ اِشْتَهْ بُولُغُكْ اِيچُونِ
بِالْجُمْلَهْ جُوجُقْلَرَهْ وَبَلِكِيَهْ يَلِيَانِ بُولُغُلَرَهْ دَجِي
اَيُورُكُويِ لَا يَغْبِيَكِهْ كُوزْجَهْ اُورُكُتْمَكْ وَبِيلْدِرْمَكْ
زِيَادَهْ سَبِيلَكِهْ لَا زَمْدِرِ جَنَابِ حَقِّ جُمْلَهْ مِرْكَ
وَلِي نَعْمَتِي اُولَانِ شُوكْلُو بَادِشَاهِيَرِ اَفْدِيرِ
حَضَرْتَلَرِيَهْ يَكْ جُوقُ وَقْتِ تُوْكَتْمَزْ عُمُرْكَ
اِحْسَانِ بُولُغُسُونِ وَسَايَهْ مَرْحَمَتِي هَرْصِنَفِ
تَبَعَهْ سِي حَقِيقْدَهْ اَكِيكْ اِيْتَسُونِ آمِينِ
بُولُغُلَرِيَرِ حَقْلَرِنْدَهْ اُولَانِ بُولُغَهْ عِنَايَتِ شَاهَانَهْ
لَرِيكْ اَدَايِ شُكْرِنْدَهْ جُمْلَهْ مِرْغَايِرْ اُولْدِيغِيَرِ خَالْدَهْ
صَبِيَانِ حَقْلَرِنْدَهْ دَجِي هِمَّتِ عَالِيَهْ وَشَفَقَتِ
سَيِيَهْ مُلُوكَانَهْ لَرِي شَابَانِ بُولُغُلَرِ يَغْنَدَنْ
مَكْتَبَلَرِكْ نِظَامِي وَجُوجُقْلَرِكْ مُجَرِّدْ كَنْدُولَرِيَهْ
فَايْدَهْ سِي اُولُسُونِ دِيوْ كُوزْجَهْ اَوْقُوبُوتِ يَزْمَلَرِي
اِيچُونِ اَصُولِيَهْ بَا قَلْبِ اَوْزَرَهْ اِرَادَهْ بُولُغُلَرِيَرِ

İşte bu dahi büyük ve çok teşekkür edecek ni'metdir. Herkes Pâdişâhımız Efendimizi pek büyük bilip, teb'ası hakkında ne murâd-ı merâhim, nihâd-ı şâhâneleri olur ise, ona imtisâl ve itâ'at etmek vâcibdir. Kişi Pâdişâhına mahabbet ve sedâkat ve hayrile duâ etmek, feyzinin ve rızkının ve i'tibârının artmasına sebep olacağında aslâ şübhe yoktur.

Bundan sonra bilinmesi elzem olan huyların beyânına başlayalım.

ibâdet

Cümlemizi ve bu cihânı yokdan var edip yaratan ancak Allahü Azîm-üş-Şândır. Yediğimiz ve içtiğimiz ni'metleri ihsân eden Hâlikimiz olmakla, gece ve gündüz Zât-ı Pâkine ubûdiyyet ve ni'metlerine şükretmek, ve ondan korkup kötü işleri işlememek, ve dâimâ iyilik etmek üzerimize dince

اِشْتَهَ بُوَدَخِي يُوُوكَ وَجُوقَ تَشْكُرَايْدَه جَلَّتْ
 نَعْتَدِرْ هَمَكْسَ يَادِ شَاهِرْزَادِ مَرِي پَكْ يُوُوكَ
 بِلُوبْ بَعَه نِي حَقِيْقَه نَه مُرَادِ مَرَلِجَرِي هَادِ
 شَاهَانَه لَرِي اُولُو زَايْسَه اَكَا اِمْتِيَالِ وَاِطَاعَتِ
 اِيْتَمَكْ وَاَجِيْدِرْ كِشِي يَادِ شَاهِنَه مَحَبَّتِ
 وَصَدَاقَتِ وَخَيْرَايَكَه زَعَا اِيْتَمَكْ فَيَضِيكْ
 وَرِزْقِيكْ وَاعْتِبَارِيكْ اَرْتَمَسِيْنَه
 سَبَبِ اُولَه جَفِيْقَه اَصْلًا

شُبُهَه يُوُقْدَرْ

بُوْنْدَن صُكْرَه يِيْلَمَسِي اَلَزَمِ اُولَا نَ خُوِيْلَرِكْ
 بَيَانَه بَاتَشَكِه لَم

جَمَلَه مَرِي وَبُوجِهَانِي يُوُقْدَن وَاَزَايْدُوبِ يَرَادَن
 اَنْجُو اَلله عَظِيْمُ الشَانِدِرْ يَدِيكِرْ وَاِيْجَدِيكِرْ
 نَعْمَتَلَرِي اِحْسَانِ اِيْدَن خَالِيْقِرْ اُولُغْلَه كِيْجَه
 وَكُوْنْدَرْ ذَاتِ بَاكِئَه عُبُوْدِيَّتِ وَنَعْمَتَلَرِيْنَه
 شُكْرَايْتَمَكْ وَاَنْدَن قُوْرُقُوْبِ كُوْبي اِيْشَلَرِي
 اِيْشَلَامَكْ وَدَائِمًا اَيُوْلُكْ اِيْتَمَكْ اُوْزُرِيْمُوْ يِيْجَه

عِبَادَت

ve akılca farzdır.

ilm

Ve dahi insâna her şeyden ziyâde lâzım olan ilimdir. Ve ilm dediğimiz, bilmediği şeyi öğrenip tahsîl etmektir. Ve cehâlet dedikleri dahi sıfat-ı insâniyye[ye] elzem olan şeyleri bilmemekdir. İşte bu pek çirkin olan ve akrân ve emsâli arasında i'tibârını giderip ve dâimâ sâhibini utandıran ve mezmûm eden şey olmakla, böyle herkes arasında utanmamak ve ayıblanmamak için vaktini beyhûde geçirmeyip halka , "ben okumuşum, siz câhilsiniz", demek için olmayarak, belki halka öğretmekle hayrım olur niyyetile okuyup yazmağa ve hüner ve ma'rifet tahsîl etmeğe say ve gayret etmelidir. Zira, ilm ve kemâl ve ma'rifet her yerde sâhibine hürmet ettirici ve cehâlet ise dâimâ utandırıcı ve hacâlet verici şeydir.

وَعَقْلَجَه فَرَضِدِر

وَدَحِي اِنْسَانَه هَر شَبْدَن زِيَادَه لَازِمَر اُولَان
عَلِدِر وَعِلْم دِيدِيكِر بِلْدِيكِي شَيْئِي اُوْكَوْت
مَحْصِل اِيْمَكْدِر وَجَهَالَت دِيدِيكِرِي دَحِي
صِفَت اِنْسَانِيَّتَه الزَّمَر اُولَان شَيْئِرِي بِلْمَا مَكْدِر
اِسْتَه بُوَيْك جَرَكِيْن اُولَان وَاَقْوَان وَاَمْثَالِي اَرِيْنده
اِعْتِبَارِيْنِي كِيدِرُوْب وَدَائِمَا صَاحِبِي اَوْتَانْدِرَان
وَمَذْمُوْمَر اِيْدَن شَيْ اَوْلَمَغْلَه بُوَيْلَه هَر كِسَر اَرِيْنده
اَوْتَانْمَاق وَعَيْلَتْمَا مَوَاجِحُون وَقَتِي بِيْهَوْرَه
كُجُوْر مَيُوْب خَلْقَه بَر اَوْ قُوْشْتُم سِرْجَاهِلِيْكَوْ
دِيْمَك اِيْچُون اَوْلِيَه رَق بَلَكِيه خَلْقَه اُوْكَوْت مَكْلَه
خَيْر مَر اُولُوْر نِيْلَه اَوْ قُوْبُوْب بَارْمَغَه وَهَذَر
وَمَعْرِفَت مَحْصِل اِيْمَكَه سَعِي وَغَيْرَت اِيْمَلِيدِر
زِيْرَا عِلْم وَكَمَال وَمَعْرِفَت هَر بَرْدَه صَاحِبِيَه حُرْمَت
اِيْنْدِيْرِيْجِي وَجَهَالَت اِيْسَه دَائِمَا
اَوْتَانْدِيْرِيْجِي وَخَجَالَت وِيْرِيْجِي
شَبْدِر

علم

ta'zîm vâlideyn
ve üstâd

Kişi babasına ve anasına ve hoca ve üstâdına hürmet ve ri'âyet etmek dahi pek lâzımdır ve berhurdârlık alâmetidir. Eğer bunlara hakâret etmek ve asılsız yere darılmak veya hürmet etmeyip kendisine fâidesi olacak sözlerine inâdile kendi hevâ ve hevesine gitmek isterse, hayır alâmeti değildir. Öyle çocuk feyziyâb olamaz ve dünyâ ve âhiretde hüsn-i hâl bulamaz. Bu cihetlerle, bunlara dâimâ hürmet edip ve can sıkacak ve hevâsına uymayacak şeyler söyler ise de, yine mahzan evlâd ve şâkirdlerinin iyilikleriçün olacağından, hiç darılmayıp sözlerini dinlemeli. Hele hocanın hakkı, ana ve baba hakkından ziyâdedir. Zira, adamı kâmil eden hocadır. Eğer babası oğluna hoca dahi olmuş ise, artık hakkı iki kat olur. İşte bunları bilip ancak gösterecekleri doğru yola gitmelidir.

تَعْظِيمُ وَالِدَيْنِ
وَأَسْنَادُ

كَيْفَى بَابَايَسَنَ وَأَنَاسَنَ وَخَوَاجَةَ وَأَسْنَادِيَنَ
حُرْمَتِ وَرِعَايَتِ اِيْمَتِكَ دَخِي بِكَ لَا زَمْدِر
وَبَر خُور دَا رِلَقِ عَلَامَبِيدِر اَكْر بُونَكْرَه حَقَارَتِ اِيْمَتِكَ
وَاصْلَسِرِيَرَه طَارِلَقِ وَبَا حُرْمَتِ اِيْمِيُوْب كَنْدُوسِنَه
فَايْدَه سِي اَوَّلَه جَقِ سُوْز لَرِيَنَه عِنَاد اِيْلَه كَنْدُو
هَوَا وَهَوَسِنَه كَنْتِكَ اِيْسَرَسَه خَيْر عَلَامَتِي دَكَلْدِر
اَوْنِكَه جُوْجَقِ فَيَضِيَاب اَوَّلَه مَرْ وَدُنْيَا وَآخِرَدَه
حُسْنِ حَالِ بُوْلَه مَرْ بُوْجِيْمَنْتَرَه بُونَكْرَه دَا اِيْمَا حُرْمَتِ
اِيْدُوْب وَجَان صِفَه جَقِ وَهَوَايَسَنَه اَوْنِيَه جَقِ
شَبَلَر سُوْنِيَر اِيْسَه دَه بِيَنَه مَحْضَا اَوْلَا د
وَشَا كِر دَلَرِيْنِكَ اَبُو لِكَلَرِيْ جُوْن اَوَّلَه جَعْفَنْدَنْ
هِيْج طَارِلِيُوْب سُوْز لَرِيْ دِيْ كَلَه مِلِي هَلَه خَوَاجَه نِيْ
حَقِي اَنَا وَبَا بَا حَقْفَنْدَنْ زِيَا رَه دِر زِيَا اَدَمِيْ كَامِل
اِيْدَنْ خَوَاجَه دِر اَكْر بَا بَا سِي اَوْغَلْنَه خَوَاجَه
دَخِي اَوْلَش اِيْسَه اَز تَوْجَقِي اِيْ كِي فَا نْ اَوْلُوْر
لَشَنَه بُونَكْرِي بِيْلُوْب اَنْجَقِ كُوْسَرَه جَكَلِي
طُوْغَرِي بُوْلَه كَنْتَبِيدِر

kızb

Kızb, ya'ni yalan söylemek dahi pek kötü ve mezmûm huy olduğundan, dince ve akılca ondan ictinâb etmek lâzımdır. Zira, yalan söylemek ile bu âlemde pek çok uygunsuz şeyler olmuşdur, ve dâimâ olmaktadır, ve pek ayıb şeydir. Buna mübtelâ olan, çok vakitlerde yalanı meydâna çıkıp kendisi utanır ve rezîl olur ve halk-ı âlem yanında nâmûsu ve i'tibârı gider. Ve bunun için çocuklar aslâ dilini yalan söylemeğe alışdırmayıp, dâimâ sözü doğru söyleyerek, kimseyi aldatmak sevdâsında olmamalı. Ve bir kerre yalancılık ile adı çıktıktan sonra, doğru söyleyecek olsa dahi, kimse inanmaz. Ve bu cihetle çok mazarratını görür.

nemmâmlık

Ve dahi *nemmâmlık* ki kovculuk denilen şeydir, bu da bi-aynihi yalancılık gibi ve belki daha ziyâde gâyet çirkin bir sıfatdır. Şöyle ki, meselâ bir adam

كذب

كذب يعنى يلان سونلك دىنى پك كوڭى ومذموم
خوى اولد يغندن دىنجه وعقلمجه آندان اجتناب
اينك لازمدير زيرا يلان سونلك ايله بو عالمده
بك چوق اوغوتسز شير اولمشدور ودايما اولقاده
ويك عيب شيدور بوكا مبتلا اولان چوق
وقلرده يلاڭى ميدانه چيقوب كندوسى اوتالور
ورديز اولور وخلق عالم باينده ناموسى واعتبار
كيدر بونك ايجون چوققلرا صلا دىنى
يلان سونلكه ايشير ميبوب دايما سوزى
طوغرى سونلكه رك يمينه بي الدائم سوزاينده
اولمايلى ويزكوره يلانجيلىق ايله ادى چيققدن
صكره طوغرى سونلكه جك اولسه
دىنى يمينه ايتامز وبوجهته
چوق مضررتى كورز

تماملىق

ودىنى تماملىقكه قووجيلىق دينا لان شيدور
بوده بعينه يلانجيلىق كي وبللكه دهازياده
غابت چركين برصفتدور سونلكه مثلا برادر

diğer bir adam hakkında uygunsuzluğuna dâir bir şey söylese ve yâhut yapsa, derhâl onu o adama ya söz veya tezkere ve mektûb ve yâhut göz ve kaş ve işâret, vel-hâsıl bir takrîb ile yetiştirip, "senin hakkında fulân şöyle böyle söyledi ve yaptı" diye, ona yaranmak ve yâhut diğerine gazez için veya kötü huyu iktizâsınca söylemekdir.

iki yüzlülük

Ve *ikiyüzlülük* , ya'ni birbirlerine dargın ve yâhut dargın olmayan iki kimse arasına girip, her birine bir türlü söz söyleyerek, dargınlıklarını artırıcı ve mahabbetlerini giderici şeydir. Bu dahi pek çirkin ve mezmûm huydur ki buna nifâk denilir. İşte böyle şeyleri etmemeli ve böyle yola gitmemelidir. Zira, bu huy iki adamı birbirile bozuşdurmağa ve nice nice uygunsuzluklara sebep olur. Ve bu sıfat kendisinde bulunan adam herkes yanında mezmûm

دېگن بىر ادم حَقَّقَدَه اۇيغۇن سۇراغىنە دائىر بىر شى
 سۇيىكە وياخۇز ياپسە دَرخال انى اول ازمە
 ياسۇز ويا تذكرة و مَكْتُوب وياخۇز كوز و فاش
 و اِشَارَت و اَلْحَاصِل بىر تَقْرِيب ابلە يىتىد بىر و
 سىك حَقَّقَدَه فُلان سۇيىكە بۇيىكە سۇيىكە ويايدى
 دىو اكا يارنىق وياخۇز دېگىر يە غرض
 اِيجُون وياكونى خويى اِقْتِضَا سَجَه
 سۇيىكە گىدر

اېكى ئوز لىلىك

وايى ئوز لىلىك يەنى بىر بىر لىلىك طارغىن وياخۇز
 طارغىن اوليان اېكى كىمە ارايىنە كىر و
 ھەربىيە بىر دوزلۇ سوز سۇيىكە رك طارغىن لىلىكى
 اَرِيجى و مَحَبَبَت لىلىكى بىر بىر شىد بۇرخى پىك
 جىركىن و مَذْمُون خويىد زكى بۇكانىفاق دىنلور
 اِشْتَه بۇيىكە شىكلىرى اِنما ملو و بۇيىكە بۇلە كىتاملور
 زىرا بۇخوى اېكى لىلىك بىر بىر بۇرشد زىمغە
 و نىجە نىجە اۇيغۇن سۇراغىنە سبب اولور و بۇصِف
 كند و سىندە بولنان ادم ھەركس ياشدە مَذْمُون

ve menfûr olur.

gıybet

Gıybet, bu dahi dince ve akılca insâniyyet hakkında yakışmayan şeydir. Ya'ni bir kimsenin arkasından yüzüne söylenilmeyecek, ya'ni güceneceği lakırdıyı söylemekdir. Çünkü bu söylediğin lakırdı elbette o adamın zemmine dâir olacağından, kendisi işitmese bile mürû'et ve insâniyyete göre kişi ihvânı hakkında böyle kötülüğü etmek lâik ve câiz değildir. Ve eğer işidirse, vaktile o dahi kendisine intikâm etmek ve onun acısını çıkarmak istiyeceğinden, böyle şeylerden sakınmak ve dilini esirgemek lâzımdır.

ziyânkârlık

Ziyânkârlık, bu dahi herkes hakkında zararlı huy olduğundan, meselâ anasının ve babasının ve karındaşının ve sâir şunun bunun işe yarar şeylerini kırmak, yırtmak, atmak, yakmak gibi

۱۸
وَمَنْفُورُ أُولُورُ

غَيْبَت

غَيْبَت بُودَخِي دِيخَه وَعَقْلِيَه إِنْسَانِيَّت حَقِيَقَه
يَاقَتْمِيَان شَكِيدِر بَعْنِي بَرَكْمَسَه نِك آرقَه سِيْنَدَك
بُوزِيَه سُونِلْنِيَه جَك بَعْنِي كُوجَه جَك
لَقَرْدِي يِي سُونِلْكَدِر جُونِكَه بُونِ سُونِلْدِي كَاك
لَقَرْدِي آلتَه اُوَادِيك زَمِيَنَه دَاثِر اُولَه جَعْنَدَن
كَدُوسِي اِيَشْمَسَه بِيكَه مُرُودَت وَانْسَانِيَّتَه كُورَه
كِتِي اخُوَانِي حَقِيَقَه بُونِكَه كُتُلْكِ اِيْتَك لَانُوجَارُ
دَكْلِدِر وَآكَر اِيَشِيدِر سَه وَقِيَكَه اُودَخِي
كَدُوسِيَنَه اِنْتِقَام اِيْتَك وَآنك اِيِيَسِي
چِقَارْمُق اِسْنِيَه جَكِيَدَن بُونِكَه
شَكِيلَرَن صَافِقْمُق وَدِلِي
اِسْرَكَك لَازِمْدِر

زِيَانْكَارْلُق

زِيَانْكَارْلُق بُودَخِي هَرْكَس حَقِيَقَه ضَرَر لُوحُوقُ
اُولْدِيغِيَدَن مَثَلَا أَنَا سِيْنَك وَبَا بَا سِيْنَك
وَقَرْنَد اِيَشِيْنَك وَسَا اِيَشُونُك بُونُك اِيَشَه بَرَار
شَكِيلَرِي قَرْمُق يَزْمُق اَمُق يَاقْمُق كِي

uygunsuzluklar kendisini insâfsızlığa ve yaramazlığa alışdırıcı çirkin şeyler olduğundan, hele çocuklar bunlardan uzak olup, işlememeli ve akrânı olan çocuklar ve büyükler hakkında dâimâ iyilik etmeğe gayret etmelidir.

enâiyyet

Enâiyyet, ya'ni benlik ve kendiyi beğenmek ve sâirden kendisini yukarı tutmak ve husûsen bilmediği şeylerde, bilgiclik ile ola, pek kötü huydur. Eğer kendi hüner ve ma'rifetde ve zenginlikde ve sâir şeylerde başkalarından sahîhen daha a'lâ ise de, tevâzu etmek, ya'ni kendisini aşağı tutmak lâzımdır ve iyi huydur. Ve çok kerre böyle kendiyi aşağı tutup, tevâzu edenler pek büyük adamlar olmuşlardır, ve kibredip kendiyi büyük tutanlar hor ve hakîr olmuşlardır. Onunçün kibretmeyip, herkese güleryüz ve tatlı söz göstermelidir.

اَوْنَعُوْسُرْلَقْتَر كَنْدُوْسِي اِنْصَافِزِلْغَه وَبِرَاْمَزْلِغَه
 اَلِشْدِيرِي جِرِكِيْن شِيْلَرَاوُلْدِيغِدَنْ هَلَهْ جُوْجُقْلَر
 بُوْنَلَرْدَنْ اَوْزاق اُولُوْب اِيْتِكَاْمَلِي وَاَقْرَانِي اُولَان
 جُوْجُقْلَر وَيُوْكَلَر حَقَقْدَه دَايْمَا اَبُوْلِك اِيْتِكَا
 غِيْرَت اِيْتَلِيْدِر

اَنَايِيْت

اَنَايِيْت يَعْنِي بِيْنَك وَكَنْدُوْبِي بَكْمَك وَسَايَرِيْن
 كَنْدُوْسِي يُوْفَار وُطُوْمَق وَخُصُوْصَا بِيْلَدِيْ
 شِيْلَرَه بِيْلَكِيْلَك اِيْلَه اُولَه بِك كُوْبِي خُوْنِيْدِر
 اَكْر كَنْدُوْهُز وَاْمَعْرِفْدَه وَزِيْنَكِيْلَكْدَه وَسَايَر
 شِيْلَرَه بَشَقَه لَرِيْنْدَنْ صَحْحَا دَهَا اَعْلَا اِيْسَه ده
 تَوَاضُع اِيْتِك يَعْنِي كَنْدُوْسِي اَشَاغِي طُوْمَق لَارْمِيْدِر
 وَاْيُوْخُوْنِيْدِر وَجُوْف كَرَه بُوْبِلَه كَنْدُوْبِي اَشَاغِي
 طُوْتُوْب تَوَاضُع اِيْدِنَلَر بِك يُوْك اَرْمَلَر اُولْمَشْلَرِيْ
 وَاِكْبَر اِيْدُوْب كَنْدُوْبِي يُوْك طُوْتَاْنَلَر خُوْر
 وَحَقِيْر اُولْمَشْلَرِيْز اَنْجُوْن كَبَر اِيْمِيُوْب
 هَزَكْسَه كُوْلَرِيُوْر وَطَاْنِي سُوْر
 كُوْسُر مَكِيْدِر

hased

Hased, ya'ni halkda bulunan rütbe ve esvâb ve sâir güzel ve canının istediği şeyleri görüp kıskanmak ve çekememek ve onun elinden gitmesini istemektir. Bu dahi kötü huyların büyüğünden birisidir ve insânın vücûdüne pek zararı olan bir maraz gibidir. İşte bundan ziyâdesile sakınmak lâzımdır. Zira, hased etmekle istemediği adamın elindeki şey gidip, kendisinin eline girmez ve hased etmenin bir fâidesi görülmez. İnsâna göre lâik olan kendisinin gayrısında görüp arzu eylediği şeyleri veren Cenâb-ı Vâhibden kendi hakkında dahi ihsân buyurulmasını sebeblerine yapışıp niyâz etmektir.

haylâzlık

Haylâzlık, bu dahi çocuklara hiç elvermeyecek ve câhil kalmasına sebep olacak şeydir. Meselâ mektebe gitmemek ve yazı yazmamak ve dersine çalışmayıp

حَسَد

حَسَدُ بَعْنِ خَلْقَةٍ بُولُتَان رُتْبَةٍ وَأَنْوَابُ وَسَائِرُ
 كُوزُلُ وَجَانِيكَ اسْتَدِيكِي شَيْلَرِي كُورُوبُ
 فِئْتَانِقُ وَجَكَّة مَامَكُ وَأَنْكَ الْيَذَن كِتْمِي
 اسْتَمَكْدِرُ بُوْدَخِي كُوبِي خُونِلَرُكُ يُوْكَذَن بَرِيْپِيْدِرُ
 وَأَيْشَانِيكَ فُجُودِيَنَه پَكْ صَرَرِي أُولَان بَرْمَرَضُ
 كِيْپِيْدِرُ اِشْنَه بُونْدَن زِيَادَه سِيْكَه صَافِئِقُ
 لَازِمْدِرُ زِيْرَا حَسَدُ اِيْتَمَكَلَه اسْتَدِيكِي اَدَمَلِي
 اَلِيْذَه كِي شِيْ كِيْدُوبُ كَنْدُوسِيْكَ اَلِيْذَه كِيْرَمَرُ
 وَحَسَدُ اِيْتَمِيْكَ بَرْفَايْدَه سِيْ كُورُلْمَرُ اِنْشَانَه كُورَه
 لَايِقُ أُولَان كَنْدُوسِيْكَ غَيْرِيْيِنْدَه كُورُوبُ اَرْزُ
 اَيْلَدِيْكَ شَيْلَرِي وَبِرَن جَنَابُ وَاهِبْدَن
 كَنْدُوحَقِيْدَه دَخِي اِحْسَانُ يُوْرُلِيْيَنِي
 سَكِلَرِيَنَه يَپِيْشُوبُ نِيْازُ
 اِيْتَمَكْدِرُ

حَبْلَازَلِق

حَبْلَازَلِقُ بُوْدَخِي جُوْجُقَلَرَه هِيْجُ اَلُوْپَرِيْيَنَجَكُ
 وَجَاهِلُ قَالِيْيَنَه سَبَبُ اُولَه جَقُ شِيْپِيْدِرُ مَثَلَا
 مَكْنَه كِتْمَامَكُ وَيَارُويَارُ مَامُقُ وَدَرِيْيَنَه جَالِيْشِيْوُ

şununla bununla münâsebetsiz sözler ve şeyler ve oyun ve seyirler ile vakit geçirmekdir. İşte böyle şeyler çocukların tamâm tahsîl-i hüner edecek azîz ve kıymetli vaktini zâyî ve telef etmeğe, ve nihâyetinde "vah, zamânım beyhûde geçmiş ve kendime yarayacak bir hüner ve san'at öğrenememişim" diyerek, pek çok peşimân olmağa sebep olacağından, çocuklar için aranacak şey olmakla, tamâm tahsîl-i hüner etmeğe yarayan, ve bir daha geriye kalması mümkün olmayan vakt-ı sabâvetini hayırsız ve fâidesiz oyunlar ve tenbellikler ile geçirmeyip, her türlü ilimleri okuyup yazmağa çalışmalı ve her gün mektebe gitmeğe alışmalı.

hîlekârlık

Hîlekârlık, ya'ni anasının ve babasının ve hocasının ve sâir kimesneleri türlü türlü yalanlar ve dolaplı sözler ile aldatmağa ve mücerred okuyup yazmaktan

شُونُكَلَه بُونُكَلَه مُنَاسَبِيئِر سُوْزَلَر وَشَبَكِر وَأُوْزُون
 وَسَبَر لَزَائِكَه وَفَت كُچُوز مَكْدِر اَشْتَه بُونُكَلَه شَبَكِر
 جُوْجُقَلَر كُ تَمَام مَحْصِيْل هُنْز اَيْدَه جَك عَزِيْز
 وَفِيْتَلُو وَفِيْتِي ضَايِع وَتَلَف اِيْتِكَه وَنَهَايَتِنْدَه
 وَاه زَمَانِم بِهَوْدَه كُجَش وَكَنْدُومَه بِرَه بِه جُف
 بِر هُنْز وَصَنَعَت اُوْكَرَتَه نَمَاشِيْم دِيَرَك پَك جُوق
 پَشِيْمَان اُولْغَه سَبَب اُولَه جَعِيْدَك جُوْجُقَلَر
 اِيچُون اَرَانَه جُوق شِي اُولْغَه تَمَام مَحْصِيْل هُنْز
 اِيْتِكَه بَرَان وَبِرْدَجِي كِيْرُوْبَه كَلَسِي مُمَكِن اُولِيْش
 وَفَت صَبَاوِيْتِي خِيْرِيْز وَفَايْدَه يَز اُوْزُونلَر وَشَبَكَلَر
 اِيْلَه كُچُوز مَيُوب هَرْدُوز لُوْغِيْلَرِي اُوْغُوتُوب
 يَارْمَغَه چَالِشْمَلِي وَهَر كُوت

مَكْنَبَه كِيْمَكَه

الِشْمَلِي

جِيْلَه كَارْلُق بَعْنِي اَنَاسِيْ وَبَابَايِي وَخَوَاجَه يِي
 وَسَايِر كِيْسَنَه لَرِي دُور لُودُودُلوْ بِلَانَلَر وَدُولَا بِلِي
 سُوْزَلَر اِيْلَه اَلْدَانْمَغَه وَحَجَر اُوْغُوتُوب يَارْمَقْدَن

جِيْلَه كَارْلُق

kurtulmak ve sâir dediğini yapmak için
bir takım sözler söylemek ve işler
yapmak gâyet çirkin ve kötü, ve sonra
hîlesi meydâna çıkıp, akrânı beyninde
rezîl ve rüsvay ve nihâyet zarârı
başkasına olmayıp, ancak kendiye
dokunacağı bi-istibâh olacağından,
böyle şeylerden çekinmeli ve herkesle
doğruluk ile geçinmelidir.

ârsızlık
ve masharalık

Arsızlık ve masharalık etmek dahi akli
eren çocuklara pek kötü şeydir.
Meselâ, şunu bunu güldüreyim diyerek,
türlü kıyâfetlere girmek ve hokkabaz
gibi şeyler yapıp söylemek, ve ondan
bundan şey istemek, ve utanacak
şeylerde utanmayıp, diline gelen
hezeyân sözleri söylemek, ve elile ve
sâir a'zâsile aybolan şeyleri işlemek
gâyet insâna yakışmayan ve herkes
yanında mezmûm olan şey
olacağından, eğer böyle şeylerle

فَوَزَّلْنِي وَسَاوِدْ بِدِيكُنِي يَا نَمِقُ اِيچُون بَرِطَافِم
 سَوَزَلَر سُونِلْمَكْ وَايشلَر يَانِمِقْ غَابَت چَرَكِي
 وَكُونِي وَصُكْرَه جِيلَه سِي مَبْدَانَه چِيغُوبُتْ أَقْوَانِي
 بَيْنْدَه رَذِيل وَرُسْوَاي وَنَهَايَتْ ضَرَرِي شَقَه سِنَه
 اُولِيوبُتْ اَنجَقْ كَنْدُويَه طُوقَه جَفِي بِاِشْتِبَاة
 اُولَه جَعْفَنْدَنْ بُونَكَه شَكِلَر دَنْ
 چَكِيْمَلِي وَهَر كَسَلَه طُوغُورُوقُ اِيلَه
 چَكِيْمَلِي دَر

غاز سِرْلَق
 وَ مَسْحَرَه لَق

غاز سِرْلَق وَ مَسْحَرَه لَق اِيْمَكْ دَجِي عَقْلِي اِيْرَت
 جُوْجُقْلَرَه بِكْ كُونِي شَكِيْدَر مَثَلَّاشُونِي بُونِي
 كُولَه بَرَه يِم دِيَرَكْ دُرُلُوقِيَا فِلَرَه كِيْرْمَكْ
 وَحَقَه بَارِيكِي شَكِلَر يَا يُوْب سُونِلْمَكْ وَانْدَنْ بُونَكْ
 شَي اِسْمَكْ وَ اَوْنَانَه جَقْ شَكِلَر دَه اَوْتَانِيوْب دِلَه
 كَلَانْ هَذِيَان سَوَزَلَرِي سُونِلْمَكْ وَ اِيلَه
 وَسَاوِرَ اَعْضَا سِيْلَه عِيْبَ اَوْلَانْ شَكِلَرِي
 اِيْشَلْمَكْ غَابَت اِنْسَانَه يَاقِشْمِيَان وَهَر كَسْنِي يَانِيْدَه
 مَذْمُومَر اَوْلَانْ شَي اُولَه جَعْفَنْدَنْ اَكْرَبُونَكَه شَكِلَرَه

bir çocuğun adı çıkar ise, artık hiç kimse yanında kadr ve i'tibârı kalmaz, ve kimse kendisini sevmez. Bunun için her bir çocuk tahsîl-i edeb etmeyip, öyle ârsızlık ve masharalık etmemeye dikkat etmelidir.

bedzebânlık

Bedzebânlık gâyetle lisânının sakınacak şeydir, ya'ni ona buna ve akrânı olan çocuklara kötü söz söylemek ve söğmek çirkin ve günâh olduğundan, bir kimesneye hiç böyle çirkin söz söylemekden ve söğüp saymaktan gâyet hazer etmeli. Ve kimseyi çirkin mu'âmeleler ile incitmemelidir, ve onunla bununla boş yere itişmek ve tokuşmak ve mektebe gelip giderken zukaklarda şunun bunun arkasından taş atmak ve yâhut söz atmak gibi şeyler lâiksiz ve ayb ve muhâtaralı olduğundan, çocuklar usluca oturup ve edeble gezip, böyle yaramazlıklarda bulunmamalıdır.

بِرْجُوجُغُكْ اَرِي جِيْفَارِ ايسَه اَرْتَقْ هِيْجْ كِيْسَه
 يَانْدَه قَدَرْ وَاعْتِبَارِي قَالَر وَكِيْسَه كَنْدُوسِي
 سَوْمَر بُونُكْ اِيچُون هَر بِرْجُوجُكْ خَصْبِل
 اَرَبْ اِيْتِيوْبْ اَوْنِلَه عَارِ سَرِيكْ وَمَسْخَرَقْ
 اِيْنَامَكَه رَقْتْ اِيْنَمَلِيْدِر

بَدَرْ يَانَلِقْ

بَدَرْ يَانَلِقْ غَابِلَه ايسَانِي صَافِيَه جَقْ شِيْدِر
 يَغْنِي اَكَا بُوْكَ وَاَقْرَانِي اَوْلَانْ جُوجُقَلَرَه كُوبْ
 سُوْز سُونِيكْ وَسُوكْ جِرْكِينْ وَكَاهْ اُولْدِيغِيْدَنْ
 بَرِكِيْسَنَه يَهْ هِيْجْ بُونِلَه جِرْكِينْ سُوْز سُونِيكْ كَدَنْ
 وَسُوكُوبْ صَايْمَقْدَنْ غَايْتْ حَذَر اِيْمَلِي
 وَكِيْسَه يِيْ جِرْكِينْ مُعَامَلَه لَزايِلَه اِيْنَجِيْمَا مَلِيْدِر
 وَاَنْكَلَه بُونُكَلَه بُوْش يَرَه اِيْنِيْمَكْ وَدُوكُشْمَكْ
 وَمَكِيْسَه كَلُوبْ كِيْدَرْ كَنْ رُفَاقَلَرَه شُونُكْ
 بُونُكْ اَرْقَه يَسْنَدَنْ طَاشْ اَتْمَقْ وَيَاخُورْ سُوْز
 اَتْمَقْ كِيْ شِيْلَر لَافِيْز وَعِيْبْ وَمُخَاطَرَه يِي
 اُولْدِيغِيْدَنْ جُوجُقَلَر اَوْصِيْلَجَه اَوْطُورُوبْ
 وَادِيْلَه كَرُوبْ بُونِلَه بَرَامْ لِيْغَلَرَه بُولْمَا مَلِيْدِر

sirkat

Sirkat, ya'ni hırsızlık. Bu dahi dince ve akılca en büyük, kötü huylardan ve -Hüdâ etmesin- buna alışan her kişinin âkıbeti türlü rezâlet ve nedâmete sebep olacağından başka, günâh ve harâmdır. Ve buna cesâret edenler cezâ kânûnu üzere küreğe konur ve pranka ve hapishânelerde kalır ve çürür. Ve bu hırsızlık öyle bir kötü şeydir ki, dikkat ile ve şartınca tahakkuk eder ise, cezâsı daha ağır olacağı kat'îdir. Bu cihetle, velev bir küçük şey olsun, ya'ni on dirhem gümüş değmez nesne olursa dahi, vel-hâsıl bir para değmezse de, hiçbir kimsenin bir şeyini kendisinin haberi olmaksızın alıp ve çalıp satmamalı ve kimseye dahi vermemelidir.

ağzı gevşeklik

Ağzı gevşeklik, ya'ni gizli bir şey gördüğü ve yâhut işittiği vakit onu saklamayıp herkese söyleyip bildirmek muzır ve çirkin şey olduğundan, kişi

سِرْفَت

سِرْفَت بَعْنِي خُرْسِرْلِق بُوْدَجِي دِيئَجَه وَعَقْلِيَه
 اَلْبُيُوك كُوتِي خُونِلَرْدَن وَخُدَا اِيْمَسُون بُوْكَ اِيْشَانْ
 هَرْكِشِيْنِك عَاقِبَتِي دُرْلُورْ ذَاك وَنَدَامَتَه
 سَبَّ اَوْلَه جَعْنَدَن بَشَقَه كُتَاه وَحَرَامْدِر وَبُوْكَ
 جَسَارَت اِيْدَنَلَر جَرَا قَانُونِي اَوْزَرَه كُورْ كَه قُونُورْ
 وَبِرَانَقَه وَحَسَنَّا نَه لُزَرَه قَالُورْ وَجُورْز وَبُوْخُرْسِرْلِقْ
 اَوْنِيْلَه بَزْ كُوتِي شَكِيْدِرْ كِه دِقْت اِيْلَه وَشَرْطِيْجَه
 تَحَقُق اِيْدَر اِيْسَه جَرَا سِي دَهَا اَعْرَاوْلَه جَجِي
 قَطْعِيْدِر بُوْجِيَهْتَه وَكُوتِي كُوجِك شِي اَوْلُسُون
 بَعْنِي اَوْن دِرْ هَم كُش دَكْمَزْسِنَه اَوْلُورْ سَه دَجِي
 وَالْحَاصِل بَرِيَاْرَه دَكْمَزْسَه دَه هِيْج بَزْ كِيْمَه يَك
 بَرَشِيْتِي كَنْدُوسِيْنِك خَبَرِي اَوْلُقْسِيْرِيْن اَلُوبْ
 وَجَلُوبْ صَا تَمَامِلِي وَكِيْمَه دَجِي

وَبَرْمَا مَلِيْدِرْ

اَعْزِي كُوشَكْلِكْ

اَعْزِي كُوشَكْلِكْ بَعْنِي كِيْزِلِي بَرَشِي كُوزْ دِيْ كِي وَيَاخُودْ
 اِيْشِيْدِيْ كِي وَفْت اِيْ صَا قَلِيُوبْ هَرْ كَسَه سُوْبُلُوبْ
 بِيْلُورْ مَكْ مُضَرُوجَرِكِيْن شِي اَوْلُدِ بَعْنَدَن كِيْشِي

böyle şeylere kendisini
alışdırmamalıdır. Zira bu huyda
olduğu bellendiği vakit, kimse onun
yanında bir daha gizli bir şey söylemez
ve sâirine söylerken bile, "o geldi" diye
lakırdıyı keserek, kendisinin i'tibârına
dokunur. Ve böyle adama hiç bir yerde
emniyet olunmaz ve aslâ kadr ve
i'tibârı kalmayıp, kimseden yüz
bulamaz.

tahkîr

Tahkîr, ve dahi büyük ve küçüğünü
beğenmeyecek sûretde tahkîr etmek
hem insâniyyetce ve hem edeb ve
mürû'etce hiç bir vakitte bir şahs
hakkında lâik ve câiz olmayacak şeyler
olduğundan, ve bu kendinden aşağı
olsun ve fakîr ve âciz bulunsun, hiç bir
kimesne hakkında hakâret etmek ve
zevke almak ve istihzâ eylemek gibi
şeylerden uzak durup sakınmalıdır, ve
dâimâ kendi ırz ve edebile oturmalıdır.

istihzâ

بُونِلَه شَبَلَرَه كَنَدُوسِنِي اِلَشِدَر مَامَكِيدِر زِيَرَا
 بُوَحُوْبِدَه اُولَدِيغِي بَلَكَدِيكِي وَفَت كِيْمَه اَنَك
 يَانِنْدَه يَزَدَجِي كِرْلِي بَرِشْتِي سُونُكُر وَسَارِيْنَه
 سُونُكُر كَنِيْلَه اُولَكَلَدِي دِيُو لَقَرِي سِي كَسَه رَا
 كَنَدُوسِيْنِك اِعْتِبَارِيْنَه طُوقُور وَبُونِلَه اَدَمَه
 هِيْج بَرِيْرَه اَمِيْنَت اُولُتْمُر وَاَصْلًا قَدَر
 وَاِعْتِبَارِي قَالِيُوْب كِيْمَه دَن
 يُوْر بُوْلَه مَز

خَفِيْر وَرَجِي بِيُوْكَ وَكُوْجَكِي بَكْنِيَه جَك
 صُوْرَتَه خَفِيْر اِيْمَك هَم اِيْنَا نِيْجَه وَهَر اَب
 وَرُوْء نِيْجَه هِيْج بَر وَفِيْنَه بَرِشْتِي حَقِيْنَدَه
 لَاقِي وَجَارِيْز اُولِيَه جَق شَبَلَر اُولَدِيغِي دَن
 وَلُوْكَ دِيْنَدَن اَشَاغِي اُولُسُون وَفَقِيْر وَعَاجِز
 بُولُسُون هِيْج بَر كِيْمَه حَقِيْنَدَه حَقَارَت اِيْمَك
 وَرُوْفَه اَلَق وَاِيْسَه اِيْمَك كِي شَبَلَر دَن اُوْزاق
 طُوْر وُوب صَافِي مَكِيدِر وَدَائِمَا كَنَدُوعِيْض وَارِيْلَه
 اُوْطُوْر مَكِيدِر

خَفِيْر

اِيْسَه اِيْمَا

garez ve kin
ve nefsâniyyet

Garez ve kin ve nefsâniyyet dahi huyların kötüsünden olup, ya'ni bir kimse kendi hakkında cânının sıkıldığı ve yâhut zarâr gördüğü bir şey etse, onu unutmayıp eline bir fırsat geçtiği hâlde, ondan intikâm etmek ve yâhut o adamın ona hiç bir kötülüğü vâki olmamış iken, mutlakâ kendisinin fâidesini gözederek o bi-günâh hakkında gadr ve kötülük etmek gibi insâniyyete yakışmayan ve sâhibini kötü adamdır dediren şeyler olmakla, bunlardan sakınıp böyle kötülük yerine elinden gelen iyiliği etmelidir.

sadâkat

Sadâkat, kişi işinde ve sözünde doğru olmak insânca pek güzel ve hayırlı huyların biri olduğundan, ve bu huy sâhibini her yerde berhurdar ettiğinden, sadâkat ve istikâmeti ya'ni her yerde sözünü ve özünü doğru etmekliğı âdet etmeğe çalışmalıdır.

غرض وکین
و نفسانیت

غرض وکین و نفسانیت دخی خوئلرک کوئیسندن
اولوب یعنی بزرگمنه گندو حقیقده جانیک
صقلدیغی و یا خود ضرر کوزدیگی برشی اینسه
انی اولوئیموب الینه بر فرصت کجدیگی حالدده آندک
انتقام اینمک و یا خود اوارمک آگاهنج بزرگوئیک
واقع اولما مش ایکن مطلقا گندوسینک فایده سبی
کوزه درک اولدی کاه حقیقده غدر و کوتیلک
ایتمک کی انسانیتنه یاقشمان و صاحبی کوئی
ادمدر دیدیرن شیر اولمغه بونلردن
صاقوب بویه کولک بریه الیک کلان
ایولکی ایتمک دیدر

صداقت

صداقت کیشی ایشنده و سوزنده طوغری اولق
انسانجه پک کوزل و خیر لوخوئلرک بری اولدیغند
و بوخوی صاحبی هریرده برخوزداز ایندیکن
صداقت و اینتیقامنی یعنی هریرده سوزینی
واوزینی طوغری ایتمک کی غارت اینمکه
چالشمک دیدر

vefâkârlık

Vefâkârlık, ya'ni va'd edip üzerine aldığı şeyi yapmak sıfatı dahi mürû'et ve insâniyyet alâmetidir. Kişi dostunu ve ahibbâ ve akribâsını unutmamak ve elinden gelebildiği kadar iyilik etmek ve gayretkeşlik eylemek lâzımdır. İmdi, bu sıfatlar kendisinde bulunan zâtlar herkes indinde makbûl ve mu'teber olacağından, böyle doğru ve ahibbâ ve akribâsını unutmayan ve vefâdâr olanlar, her yerde memdûh olur. Bunun için bu güzel huylara alışıp, vefâdâr ve mürû'etkâr olmağa say etmelidir.

ri'âyetkârlık

Ri'âyetkârlık, bu dahi insâniyyete göre iyi huylardandır. Kişi kendisinden büyük olan ve hüner ve ma'rifeti bulunan zâtlara hürmet ve ta'zîm etmek ve kendisinden aşağı olanlara dahi hakâret nazârile bakmamak insâniyyet alâmetinden olmakla, herkes hakkında ri'âyet ve güzel mu'âmele edip, iyi nâm kazanmalıdır.

وفاكارلىق

وفاكارلىق يعنى وعدايدوب اوز زبانه الديق
شېئى يانمق صيغى دېنى مروت وائسانيت علامتيدىز
كشى دوستى و احبا و اقرباسى اوتونماق
والىدىن ككە بىلە بى قذر ابولك ايتىك
وعبرت كشيك ايتىك لازمىدز ايمدى بوصفلىز
كندوسىندە بولنان زاتلر هر كس عندىندە مقبول
ومعتبر اولە جفندىك بويىكە طوغرى و احبا
واقرباسى اوتونماق و وفادار اولىز هر زىرە
مدوخ اولوز بونك ايجون بوزل خويىرە
ايشوب وفادار و مروتكار اولغە

سعى ايتكىدز

رعابىكارلىق بوزدى ائسانيتە كورة ابو خويىرەندىز
كشى كندوسىندىك بونك اولان و هر و معرفى بولان
زاتلرە حرمت و تعظيم ايتىك و كندوسىندىك اشاغى
اولىزە دېنى حقارت نظرىكە باقماق ائسانيتە
علامتىدىن اولغە هر كس حقىقەدە رعابت
و كوزك معامكە ايدوب اوتونماق ايتكىدز

رعابىكارلىق

Akribâ ve ahibbâya mahabbet ile onlara iyilik niyyetinde olduğunun üzerine gerek onlar hakkında ve gerek herkes haklarında dâimâ ulüvv-i himmet sâhibi olmak, ya'ni herkesin ikbâl ve i'tibârını ve refâh ve rahâtını garezsizce hasbı istemek ve kendiye lâik görmediği şeyi sâirlerine yapmamak ve yaptırmamak makbûl ve mu'teber olan huylardan olup, böyle olan adam büyüdükce, tarîkinde feyz ve i'tibâr bulacağından, kişi herkes hakkında iyilik isteyen ve mahabbet edip iyilik edici olmalıdır.

kanâ'at

Kanâ'at denilen şey dahi sâhibine râhat ve i'tibâr verici güzel sıfatdır, ya'ni yiyecek ve içecek ve giyecek ve sâir bu misilli şeylerde daha ziyâdesine bakmayıp, Cenâb-ı Hakkın verdiği nimetlere râzı ve müteşekkîr olmaktır. Kanâ'at ehli olan adam dünyâda çok zahmet çekmeyip

أَقْرَبًا وَأَحَبَّ إِلَيَّ أَلْفَ أَبُولِكَ نَبِيْنَدَه
 أَوْلَدِيْغِيْكَ أَوْزَرْيَنَه كَرَكْ أَلْفَ حَقِيْقَدَه وَكَرَكْ
 هَزَكْسَ حَقْلَرْيَنَدَه دَائِمًا عَلَوَهْتْ صَاحِبِيْ أَوْلَقْ
 بَعْنِيْ هَزَكِيْكَ إِقْبَالْ وَاعْتِبَارِيْ وَرَفَاهْ وَرَاحَتِيْ
 غَرْضِيْزَجَه حَسْبِيْ اِسْمُكَ وَكَنْدُوْبَه لَا يَفْ
 كُوْرَمَدِيْ كِيْ شَيْئِيْ سَايَرْ لَرْيَنَه يَانِمَا مَوْوَا يَنْدِرْ مَامُوْ
 مَقْبُوْلْ وَمُعْتَبَرْ أَوْلَانْ حَوْنِلَرْ دَنْ أَوْلُوْبْ بُوْنِلَه
 أَوْلَانْ اَدَمْ بُوْدُكْجَه طَرْيَفِيْنَدَه فَيَضْ وَاعْتِبَارْ
 بُوْلَه جَعِيْنَدَنْ كِيْشِيْ هَزَكْسَ حَقِيْقَدَه
 اَبُولُكَ اِسْتِيْجِيْ وَمَحَبَّتْ اِيْدُوْبْ
 اَبُولُكَ اِيْدِيْجِيْ اَوْنَلِيْدِرْ

قَاعَتْ

قَاعَتْ دِيْنَلَانْ شَيْءِيْ دَجِيْ صَاحِبِيْنَه رَاحَتْ وَاعْتِبَارْ
 وِيْرِيْجِيْ كُوْرَلْ صِفَتِيْدِرْ بَعْنِيْ يِيَهْ جَكْ وَلِيْجَهْ جَكْ
 وَكِيَهْ جَكْ وَسَايَرْ بُوْمِثَلُوْشْ سِيْلَرْ دَهْ
 زِيَادَه سِيْنَه بَاقِيُوْبْ جَنَابِيْ حَقِيْقْ وَبُوْدِيْجِيْ
 نَعْمَلَرْهْ رَاضِيْ وَمُشْكِرْ أَوْلَقْدِرْ قَاعَتْ أَهْلِيْ
 أَوْلَانْ اَدَمْ دُنْيَا دَهْ جُوْفْ رَحْمَتْ جَكِيُوْبْ

ve çok kazanmak derdine düşmeyip, azîz olan ömrünü asâyiş ve râhat ile geçirir. Bu cihetle, bulunduğu hâle kâni olup, açgözlülük etmeyerek, olur olmaz şeyler için halkı ta'cîz etmekden sakınmalıdır. Lâkin, âli himmetli olup hayırlı şeylerde kendisine ve halka fâidesi olmasıçin çalışıp çabalamalı ve okuyup yazıp hüner ve san'at ve ticâret ve menfa'at tahsîl etmenin esbâbına teşebbüs etmelidir. Ve esbâba yapışmak dahi Vâcibü Ta'âlâ Hazretlerinin bir hikmetidir.

hüsn-i karîn

Hüsn-i karîn, ya'ni dâimâ iyi kimselerle düşüp kalkıp, kötü ve uygunsuz adamlarla görüşmekden hazer etmeli, çünkü kişi dâimâ görüştüğü ve mukârinî olan adamın huyu ile huylanmak insânın tabî'etindedir. Eğer böyle kötü adamlarla söz söyleyip ve gezip yürüdüğü vakit

وَجُوفَ قَوَائِمُ دَرْدِينَهُ دُوشْمِیُوبُ عَزِیزِ اَوْلَانِ
 عُمَرِی اسایش و راحَت ایلکه کجورُر بوجِهَتَه
 بُولَنَدِیغِی حَالَه قَانِعِ اُولُوب انج کوز لیلک
 اَیْمَه رَک اُولُور اُولُز شِیْلَر اِیچُون خَلْق تَعْجِیز
 اِیْمَکَدَن صَافِیْلَیدِر لَکِن عَالِی هِیْمَتِی اُولُوب
 خِیْر لُوشِیْلَر زَه کَنَدُوسِیْنَه وَخَلْقَه فَائِدَه سِی
 اُولُیچُون چَالِشُوب چَابِلَامَلِی وَاوُقُوبُوب یازُوب
 هُنَر وَصَنَعَت وَتِجَارَت وَمَنْفَعَت حَقِیْل اِیْمَنِک
 اَسْبَابِیْنَه تَشَبُّث اِیْمَکَیدِر وَاَسْبَابَه
 یَا اِیْمَویجِی وَاِجِبْ نَعَالِی حَضَرَتَلَرِیْنِک
 بَر حَکْمَکَیدِر

حُسْنِ قَرِیْنِ بَعْنِ دَائِمًا اَبُوبِکَمَنَه لَزَلَه دُوشُوب
 قَالِقُوب کُوبِ وَاوُیغُون سُرَادَمَلَرَه کُورُشْمَکَدَن
 حَذَر اِیْمَنِکِ چُونکَه کِشِی دَائِمًا کُورُشْدِیْکِ
 وَمُقَارِیْنِ اَوْلَانِ اَدَمِکِ خُوبِی ایلکه خُوبُیْتَمَقْ
 اِنْسَانِکِ طَبِیْعَتِیْنَدَن دُر اَکْرَبُوبِلَه کُوبِ اَدَمَلَرَه
 سُوز سُولِشُوب وَاکْرُوبُوب یُورِیْدِیْکِ وَفَتْ

حُسْنِ قَرِیْنِ

gide gide kendisi dahi kötülüğe alışıp,
yoldan ve başdan çıkmasına sebep
olur.

acele	<i>Acele</i> , dince ve akılcı acelesi lâzım olan şeylerden başka her şeyde acele etmek ve <i>inâd</i> dedikleri ki hak olmayan yerde dayanıp durmak huyudur. Ve kendiden büyüğünün ve hocanın ve
inâd	üstâdın sözlerini ve nasîhatlarını dinlemeyip, hemen cânının istediğini ve olur olmaz hâtırına geleni yapmak ve tez tabî'atlı olmak ve dargınlık huyları iyi şeyler olmadığından, böyle şeylerde bulunmayıp, ve hele şu
terk-i kabûl-i nasîhat	dargınlık ve gazab şöyle bir çirkin huydur ki, artınca insânın aklını örter de taşa ve toprağa ve akı olmayan hayvânlara söğür ve darılır. İnsâna böyle bir hâl gelir ise, kaldığı yerden savuşmalıdır ki gazab dahi savuşa.
gazab	

كَيْدَ كَيْدَ كَنْدُوسِي دَخِي كُتْلُكَه اَلِشُوبُ
بُولَدَن وَبَاشَدَن چِقْمِسِنَه
سَبَبِ اُولُوز

عَجَلَه

عِنَاد

تَرْكُ فَوَلِ بَصِيحَت

غَضَب

عَجَلَه دِيخَه وَعَقْلَه عَجَلَه سِي لَازِمِ اُولَان
شِيلَرَدَن بَشَقَه هَرْشِيده عَجَلَه اِيَتَمَك
وَعِنَاد دِي دِكَلَرِي كِه حَقِ اُولِيَان يَزْدَه طَبَانُوب
طُوزَمَقِ خُوبِيْدِر وَكَنْدُودَن يُوْكُك وَخُوجَه نَك
وَاسْتَارَك سُوْزَلَرِي وَتَصِيحَتَلَرِي
دِكَلَه مَيُوب هَمَان جَانِيك اِسْتَدِيكِي وَاُولُوز اُولَر
خَاطِرِيَه كَلَنِي يَانِمَق وَبِرْ طَبِيْعَتِي اُولَمَق
وَطَارِغَلِي خُوبِيْلَرِي اَيُوشِيْلَر اُولَدِ بَغِيْدَن
بُيُوكَه شِيلَرْدَه بُولُمَيُوب وَهَلَه شُوطَارِغَلِي
وَعَضَب شُيُوكَه بَرَجَرَكِي خُوبِيْدَرَكِه اَزْتِيخَه
اِنْسَانِيك عَقْلِي اُوز يَزْدَه طَاشَه وَطَبَرَاغَه
وَعَقْلِي اُولِيَان حَيَوَانلَرَه سُوْكَز وَطَارِيْلُوز
اِنْسَانَه بُيُوكَه بَرَحَالَك كَلُوز اِيَسَه كَلِيكِي يَزْدَن
صَاوُشْمَه لِيْدَرَكِه غَضَب دَخِي صَاوُشَه

hilm

Ve insâna lâzım olan, gazablı olmayıp *halîm* ve selîm olup, huysuzluk etmeyerek herkesle karındaş gibi geçinmelidir.

nezâfet

Nezâfet, ya'ni temizlik dince ve akılca i'tibâr edecek huydur ve her türlü necâsetden temizlenmek elzemdir. Ve pâklık memdûh ve hüsn-i tabî'ate delâlet eden sıfat olup, pislik bunun aksinedir. Bir adamın esvâbı eski olmak ayıb değildir, amma pis olmak ayıbdır. Üstü başı, ağzı burnu temiz olan adamı herkes gördüğünde, ondan hoşlanacağı misilli, pis ve murdâr olan şahsı gördüklerinde ve yanlarına geldikde, istikrâh edip tittsinirler. Onunçün, çocuklar temizliğe alışmalıdır, yüzünü, gözünü yıkayıp pâk etmek ve ağzı burnu akınamak ve üstünü başını çamurdan ve tozdan ve sâir pisliklerden dâimâ sakınarak

حلم

وَإِنْسَانَهُ لَا زَمَّ أُولَانِ غَضَبِي أُؤْلِيوُبُ جَلِيمِ
وَسَلِيمِ أُولُوبُ خُوِيَسْرُلُقْ اِيْمِيَّةَ رَكْ
هَزَكْسَكَه قَرِنْدَاشِ كِي
كِيْمَكِيْدِرْ

نظافت

نَظَافَتْ يَعْني تَمِيْرَلِكْ دِيْحَه وَعَفْلَه اَعْتِبَار اِيْدَه جَلَكْ
خُوِيْدِرْ وَهَرْدَر لُوْجَاسْتَدَنْ تَمِيْرَلَمَكْ اَلْمَدِرْ
وَيَاكَلِكْ مَمْدُوْخ وَحُسْنِ طَبِيْعَه دَلَالَت اِيْدَنْ
صِفَتِ اُولُوبُ يَسِيْلِكْ بُوْنَكْ عَكْسَه دَر بَرَادِمَكْ
اَنُوْاِي اَسْكِي اُولُقْ عِيْبْ دَكَلِيْدِرْ اَمَّا يَسِرْ اُولُقْ
عِيْبِيْدِرْ اَوْسْتِي يَاشِي اَغْزِي بُوْرِي تَمِيْرْ اُولَانِ
اَدَمِي هَزَكْسْ كُوْر دِيْكِنْدَه اَنْدَنْ خُوْشَكَه جَعِي
مِيْلَلُوْ يَسِرْ وَهَرْدَر اَزْ اُولَانِ شَخْصِي كُوْر دَكَلِيْدِنْدَه
وَيَا نَلَرِيْنَه كَكَلِيْكَدَه اِسْتِكْرَاه اِيْدُوْبُ تَشِيْرَلُرْ
اَنَكْچُوْنْ چُوْجَقَلُرْ تَمِيْرْلِيْكَه اَلْشَمَلِيْدِرْ بُوْرِي
كُوْرِي يِيْقَايُوْبُ يَاكْ اِيْمَتَكْ وَاَغْزِي بُوْرِي
اَقْمَاقْ وَاَوْسْتِي يَاشِي چَاْمُوْرْدَنْ وَتُوْرْدَنْ
وَسَايُرْ يَسِيْلِكَلَرْدَنْ دَايْمَا صَاقِيْنَه رَفْتْ

kirletmeyip pâk tutmak ve temiz tahâret etmek herkese lâzımdır. Ve yemek yediği vakit, elini ve ağzını güzel yıkayıp, üstüne başına sürmemeli, ve bu vechile üzerinde kat'en kehle ve sâir nesne bulunmamasına dikkat etmelidir. Ve pislikten ba'zı ilâcî güç hastalıklar dahi hâsıl ve peydâ olacağından, bundan gâyetle sakınıp, dâimâ temizliğe say ve gayret etmelidir.

sahâvet

Sahâvet ve cömertlik iyi huyların en a'lâsı ve kendiye ve halka yarayan ahlâk-ı memdûhenin pek bâlâsıdır, ya'ni kendide olan şeylerden lâik olduğu vech üzere imtinân etmeyerek, gönül hoşluğile lâik olanlara vermektedir.

buhl

Buhl. Bahîllik ve hasîslik sahâvetin zıddıdır ki elinde ve yanında olan şeyden iktizâ eden kimesnelere mürûetce ve zarûretce vermemekdir.

كِرْلَمَيُوبُ بِأَلْطُونُقٍ وَتَمِيرْطَهَارَتِ إِيْمَنِكَ هَرْكِسَه
 لَازِمْدِرْ وَبِمَكَ بَدِيكِي وَفَتِ الْيَ وَغَرِيْبِي كُوزْ
 يَقَابُوبُ اَوْسُنَه بَاشِنَه سُوْرْمَاْمَلِي وَبُوْجِيْمَلَه
 اُوْرَزِيْدَه قَطْعَا كَهْلَه وَسَاِرْزِيْسَنَه بُوْلْتَاْمِسَنَه
 دِفْتِ اِيْمَلِيْدِرْ وَبِيْلِكْدَن بَعْضِ عِيْلَاجِي كُوْجِ
 خُسَنَه لِكْرْدِي حَاصِلْ وَبِيْذَا اُولَه جَعْفَرْدَن
 بُوْنْدَن غَايْبَلَه صَاقِيُوبُ دَايْمَا تَمِيْزْلِكَه
 سَعِي وَغَيْرَتِ اِيْمَلِيْدِرْ

سَخَاوَتْ

سَخَاوَتْ وَجُوْمَرْدِيْكَ اِيُوْخُوْئِيْلِيْكَ اَلْاَعْلَاسِي
 وَكَنْدُوِيَه وَخَلْقَه بَرَايَانِ اَخْلَاقِ مَمْدُوْحَه نِيْكَ
 نِيْكَ بِالْاَسْبِيْدِرْ يَعْني كَنْدُوْرَه اُولَانِ شَبِيْلُوْرْدَن
 لَا يِقْ اُولَدِيْغِي وَجَهْ اُوْرَزَه اِمْتِنَانِ اِيْمِيَه رَكْ
 كُوْكُلْ خُوْشَلِيْغِيْكَ لَا يِقْ اُولَانْدَرَه
 وَيَزْمَكْدِرْ

بُخْلْ

بُخْلْ بِخِيْلَلِيْكَ وَخَسِيْسِيْلِيْكَ سَخَاوَتِيْكَ ضِدْ بَدِيْرَكِي
 اَلِيْذَه وَيَا نِيْذَه اُولَانِ شَبِيْدَن اِقْتِيْضَا اِيْدَن
 كِسَنَه لَرَه مُرُوْجَه وَضَرُوْرْتَجَه وَيَزْمَاْمَكْدِرْ

Bu dahi pek kötü şeydir. Cenâb-ı Hakkın ihsân buyurduğu her türlü ni'metlerden Hak yoluna ta'yîn olunduğu üzere ve mürû'etce sâir ihvânına dahi isrâf olmayarak verip ikrâm etmek insâniyyetin şurûtundandır. Meselâ varlığa göre, akçe ve atıyye ve ihsân ve hediye ve it'âm ve sâdık ve dostlarına mahabbet yönünden ziyâfet ve sâir cihetler ile birbirlerine hürmet etmek âdet-i insâniyyet ve şart-ı mahabbet ve meveddet ve herkes yanında memdûh ve makbûl olacak ve hüsn-i senâ ve duâ tahsîl edecek bir keyfiyyet olmakla, insân kendiyi buna alıştırmalıdır. Eğer çocuklukda insân ikrâm edecek şey bulmaz ve çocukların mâlda tasarrufu câiz olmaz denilir ise, çünkü sahâvet denilen şey çoğa nisbet ile olmayıp, ancak tabî'at ve mürû'et demek olarak azdan dahi olmuş, velev bir almanın bir kerre bile olsun yarısını

بۇدەخى بىك كۈي شىبىدۇر جەنابىڭىڭ اِحسان
 بۇزىدىغى ھەزىلۇيغىڭىزدىن ھەق بولۇنە نەپىس
 اولۇندىغى اوزۇرە و مەروئىجە سائىراخوانىنە دىخى
 اسراف اولمىە رەق و پروب اكرام ايتىك انسانىڭ
 شەروطيندندىز مثلاً وازىغە كۈرە آفە و عىطىە
 و اِحسان و ھىدىە و اطعام و صارىق دوستلىنە
 مەھبەت بۇشۇندىن ضىافت و سائىر جەھەتلىرىلە
 بىزىزلىنە ھەممەت ايتىك عادەت انسانىت و شەرىط
 مەھبەت و مەودەت و ھەركەس باينىدە مەدۇخ و مەقبۇل
 اولە جەق و ھەسەن شاودۇغا مەخسەل ايدە جەك
 بىز كەفەت اولمىغە انسان كەندۇي بۇكا الشىدە مەكەز
 اكر جۇجۇقلۇقە انسان اكرام ايدە جەك شى
 بولۇر و جۇجۇقلۇق مالىدە تەصەرى جاترا اولۇر
 دىنلۇز ايسە چۈنكى سەخاوت دىنلۇر شى
 جۇغە نىسبەت ايلە اولمىوب انجۇق طەبەت
 و مەروئەت دىمىك اولە رەق ازىدىن دىخى اولۇش
 و لۇبىز المانىك بىز كەزە بىكە اولۇسۇن بارىسى

yanındakine vermek ve onun dahi istek ve arzusunu mümkün olduğu mertebe def etmek insâniyyetden ma'dûd olmakla, işte çocuklar dahi mektebde ve sâir mahallerde kudretine göre akrânı hakkında böyle anasının ve babasının izni olacak ve kendisine verdikleri harclıktan ve sâirinden cömert olarak hûsn-i mu'âmele sâhibi olmalıdır.

mu'âvenet ve şefakat

Mu'âvenet ve şefakat, bu dahi iyi ahlâkdandır, ya'ni sâirine yardım etmek ve acıyıp merhamet etmek. Meselâ, bir adamın bir güç maslahatı olup da ondan yardım istediği hâlde, işinin iktizâsına göre ve say mikdârınca ona elile ve dilile ve parasile vel-hâsıl mümkün olabildiği mertebe i'âne ve yardım etmek dince ve akılcı iyi şeydir. Eğer sen böyle eder isen, bir gün senin dahi bir işin düşdüğü vakit, sana da

يَا نَبِيَّ كُنْ وَبِرْمَكَ وَأَنْتَ رَحِي اسْتَكْ وَأَرْزُوسِي
 مُمْكِنُ أَوْلَدِي مَرْتَبَةً دَفْعَ إِيْمَتِكَ اِنْشَائِيَّتَكَ
 مَعْدُودَ أَوْلَغَلَةٍ اِسْتَهْ جَوْجُفَلَرْدِي مَكْتَبَةً
 وَسَائِرُ مَحَلَّةٍ قُدْرَتِي كُورَةٍ أَقْرَابِي حَقِيقَةً
 بُوَيْلَةَ أَنَا سِيْنِكَ وَبَابَا سِيْنِكَ اِذْنِي أَوْلَةَ جَوْ
 وَكَندُوسِيْنَه وَبِرْدِ كَلَرِي خَرْجَلِيْدَن
 وَسَائِرِيْنَدَن جَوْمَرْدِ أَوْلَةَ رَفْعُ حُسْنِ
 مُعَا مَلَكَةِ صَاحِبِي أَوْلِيْدِيْز

مُعَاوَنَتُ وَشَفَقَتُ

مُعَاوَنَتُ وَشَفَقَتُ بُوْدِيْجِيْ أَوْلَاطُ قُدْرَتِيْز
 بَعْنِيْ سَائِرِيْنَه يَارْدِيْمِ اِيْمَتِكَ وَاجِبُوبُ مَرَحْمَتِ
 اِيْمَتِكَ مَثَلًا بَرَادِمِيْكَ بَرْكُوجُ مَصْلَحَتِيْ أَوْلُوْبِدَةٍ
 أَنْدَن يَارْدِيْمِ اِسْتَدِيْكِ خَالِدَةٍ اِيْشِيْكَ اِقْضَايِيْنَه
 كُورَةٍ وَسَعِيْ مِقْدَارِيْجَةِ أَكَا اِيْلَكَةِ وَدِيْلَكَةِ
 وَبَارَةِ سَبِيْلَكَةِ وَالْخَاصِلُ مُمْكِنُ أَوْلَةَ بِيْلَدِيْكِ
 مَرْتَبَةً اِعَاْنَةً وَبَارْدِيْمِ اِيْمَتِكَ دِيْجَةِ وَعَقْلِيْجَةِ
 اِيُوْشِيْدِيْز اِكْرَسَنُ بُوَيْلَةَ اِيْدَرَايِيْكَ بَرْكُونُ
 سِيْكَدِيْجِيْ بَرَايِيْكَ دُوْشِيْدِيْكِ وَفَتُ سَكَاْدَةِ

yardım eden bulunur. Ve bahîllik edip, kimseye mürûet ve mu'âvenet etmez isen, bir darlık gününde senin dahi işine yardım ve i'âne edici bulunmaz. Böyle olduğu için, akrânın olan çocuklardan birisi, meselâ düşecek olsa, yanında bulunduğun hâlde, onu düşmemek için tutmak ve yâhut bir müşkil işi olduğu ve yardım istediği hâlde, ona i'âne etmek levâzım-ı insâniyyetden ma'dûddur. Böyle şeylerde dahi kudretine bildiği mertebe say ve ğayret etmelidir.

hıfz-ı sıhhat-ı vücûd

Hıfz-ı sıhhat-ı vücûd etmenin esbâbını gözetmek dahi herkese elzemdir. Bu cihânda her ni'metden ziyâde vücûd sağlığı gibi teşekkür olunacak ni'met yokdur. Zira, bir adamın vücûdu -Hak Ta'âlâ etmesin- sıhhatde olmasa, Tanrı Ta'âlâya

يَا زِدْمَا يَدَن بُولُورُ وَجَيْلِكَ اِيدُوْب كِسْهَ بَ
 مَرْوَت وَمُعَاوَنَت اِيْمَرَايْسَك بِرْطَارْلَق
 كُونْگَدَه سِنْگَدَجِي اِيْشِنَه يَارِدِيْم وَاعَانَه اِيْجِي
 بُولْمَاز بُوَيْلَه اَوْلَدِيْغِي اِيْچُون اَقْرَانِكَ اَوْلَان
 جُوْجُقْلَرْدَن بِرِيْيِي مَثَلَا دُوْشَه جَك اَوْلَه
 يَانِيْده بُولُنْدِيْغِيْكَ حَالْدَه اِيْنِي دُوْشَمَاْمَك اِيْچُون
 طُوْنُق وَيَا حُوْد بِرْ مُشْكِل اِيْشِي اَوْلَدِيْغِي
 وَيَا زِدْمَا اِسْتَدِيْكَ حَالْدَه اَكَا اِعَانَه اِيْمَتَك
 لَوَا زِمْر اِيْشَانِيْتْدَن مَعْدُوْدُر بُوَيْلَه
 شِكْرَه دَجِي قُدْرَتِيْه بِيْلَدِيْكَ
 مَرْتَبَه سَعِي وَغَيْرَت
 اَيْلَكِيْدِر

حِفْظِ صِحَّتِ وَجُوْد اِيْمَتِكَ اَسْبَابِيْ كُوْرْتِكْدَجِي
 هَرْكَه اَلْزَمِيْدِر بُوْجِيْهَانْدَه هَرْيَغْمَتْدَن زِيَادَه
 وَجُوْد صَاغْلِيْغِيْ كِي تَشْكُر اَوْلَه جَقْ يَغْمَت
 يُوْقْدُر زِيَارَتِيْمَك وَجُوْدِي حَقْ نَعَالِي
 اِيْمَسُوْن صِيْحْنَدَه اَوْلَه تَكْرِي نَعَالِي يَه

حِفْظِ صِحَّتِ وَجُوْد

lâikile kulluk edemez ve hiçbir şeyin kendiye fâidesi olamaz ve bir işini göremez. Onunçün, kişi kendisini mümkün mertebe hastalığa sebep olacak şeylerden muhâfaza etmek ve sakınmak lâzımdır. İşte buna dikkat edip de sonra kendisini Cenâb-ı Hakkın hıfzına havâle etmelidir. Hastalığa sebep olan şeyler pek çok ise de, onları belleyip sakınmak ve hasta olduğu hâlde, ilâc ve devâsını öğrenip def etmek ve ettirmek ilm-i tıb denilen hekîmlik fenni iktizâsından olmakla, bu mahalde onun uzun uzun beyân ve tahrîr olunması bu risâlenin esâsına nazaran mümkün olamaz ise de, çocuklar için tenbîhi lâzımgelen şeylerden birazı zikr ve işaret olunmak dahi fâideden hâli değildir. Ekseri illetlerin ve hastalıkların mahalli mi'de, ve şifâya bâ'is olan büyük devâ himyedir.

لَا يَقْبَلُكَ قَوْلُ قَائِدَةٍ مَرَّ وَهِيَ بِرَيْشِيكَ كَنْدُوبَةٍ
فَائِدَةٍ سِيَّوْلَةٍ مَرَّ وَبِرَيْشِي كُورَةٍ مَرَّ أَنْجُونِ
كَيْشِي كَنْدُوسِي مُنْكَنِ مَرْبِيَّةٍ خَسْتَه لِفَه
سَبَبِ أَوْلَةٍ جَقْ شَبَرْدَنِ مُحَافَظَه ابْنَمَكْ
وَصَافِقْمَقْ لَازِمْدِرِ اِشْتَه بُو كَارِقَتِ اِيدُونِدَه
صُكْرَه كَنْدُوسِي جَنَابِ حَقِّكَ حِفْظَه حَوَالَه
اِبْتِكِيدِرِ خَسْتَه لَكَه سَبَبِ أَوْلَانِ شَبَرْدَنِ
بِكْ جُوقِ ايسَه رَه اَنْلَرِي بَلَلَه يُوُبْ صَافِقْمَقْ
وَحَسْتَه اُولَدِيغِي حَالَدَه عِلَاجِ وَدَوَاسِي اُوْكَرُوبْ
دَفْعِ اِبْنَمَكْ وَابْتِدَرْمَكْ عِلْمِ طِبِّ دِينِلَاتِ
حَكِيمَكْ فَنِي اِقْتِضَا سِنْدَنِ اُولُغَلَه بُو مُحَلَدَه
اَنْكْ اُوزُونِ اُوزُونِ بَيَانِ وَخَرَبَرِ اُولْمَسِي
بُورِسَالَه نِيكَ اَسَاسِي سَه نَظَرَا مُنْكَنِ اَوْلَه مُزَاسِيَه
جُوجُقَلَرِ اِيچُونِ تَنْبِيهِ لَازِمَكَلَانِ شَبَرْدَنِ
بِرَازِي ذِكْرِ وَاِشَارَتِ اُولْمَقْ دِيغِي فَائِدَه دَنِ خَالِي
دَكْلِيدِرِ اَكْثَرِي عِلْمَلَرِكْ وَخَسْتَه لِفَلَرِكْ مُحَلِي
مِعْدَه وَشِفَايَه بَاعِثِ اَوْلَانِ بُو كَرِ دَوَاجِيَه دَرِ

Ve bunların ma'nâsı ise insânın yiyip içtiği şeylerin hazm edeceği, ya'ni yemek insânın vücûdunda tekrâr pişip tabh olunur. İşte, o pişecek yere lugatde mi'de derler. Eğer mi'denin tahammülünden ziyâde bir adam yemek yer ve yâhut olur olmaz yemeği birbiri üzerine hazm olmadan sık sık ekl eder ve çok yemiş yer ve su içer ise, elbette mi'desi bozulur ve ondan -Cenâb-ı Hak hıfz etsin- türlü türlü hastalıklar zuhûr eder. Husûsen çocukların mi'desi büyükler gibi kuvvetli olmadığından, çabuk bozulur. Onun için, büyükler ve husûsen çocuklar âfiyet ve sağlıklarına muzır olacak sûretde pek çok yemek yemekden ve her türlü ziyâde meyva ve yemiş ve husûsile olmamış ham yemişlerden sakınıp, ziyâde yememeli. Ve bir de oyun oynayarak vesâir cihetle koşup ve yorulup ve terleyip, sonra soğuk su içmek ve karnı aç iken d o n d u r m a

وَبُونُورِكَ مَعْنَا سِي آيَسَهٗ اِنْسَانِكْ يَبُوبْ اِيْجِدِيْ
 سَبْلِكَ هَضْم اِيْدَهٗ جَكِي يَعْنِي بِمَكْ اِنْسَانِكْ
 وَجُودِنْدَهٗ تَكَرَّازِ يَشُوبْ طَخْ اُولُورْ اِشْنَهٗ اُولُ
 يَشْنَهٗ جَكِي رَهٗ لَعْنَهٗ مَعْدَهٗ دِيرْلَرْ اَكْرَمِعْدَهٗ نِكْ
 تَحْلَنْدَنْ زِيَادَهٗ يَرَادَمْ بِمَكْ بَرْ وَيَاخُودْ اُولُورْ اُولُورْ
 بِمَكِي بَرِي اُولُورْ يَبْنَهٗ هَضْم اُولُورْ صُوصِقْ
 اَكْل اِيْدَرْ وَجُوقْ يَمِشْ بَرْ وَصُوابْ يَبْنَهٗ اَلْبَهٗ
 مَعْدَهٗ سِي بُولُورْ اُولُورْ وَآندَنْ جَانِبْ حَقْ حِفْظْ اِيْنُورْ
 دُرْلُورْ دُرْلُورْ خُسْتَهٗ لِقَارْ ضَهْرْ اِيْدَرْ خُصُوصَا
 جُوجُقْلَرْ مَعْدَهٗ سِي بُولُورْ كِي قَوْلِي اُولُورْ يَبْنَهٗ
 جَانِبْ بُولُورْ اَنَكْ اِيْجُونْ بُولُورْ وَخُصُوصَا
 جُوجُقْلَرْ غَايَتْ وَصَاغْلِقْلَرْ يَبْنَهٗ مُضْرَاوْلَهٗ جُوقْ
 صُورْتَهٗ بَكْ جُوقْ بِمَكْ يَمَكْدَنْ وَهَرْدُرْلُورْ زِيَادَهٗ
 مَيُوهٗ وَبَمِشْ وَخُصُوصَا اُولُورْ خَامْ يَمِشْ لَرْدَنْ
 صَافِيوْبْ زِيَادَهٗ يَمَامَلِي وَبِرْدَهٗ اُولُورْ اُولُورْ بَرْ
 وَسَارْ جِهَتْلَهٗ قُوشُوبْ وَيُورْ يُولُورْ وَتَرْ لُوبْ
 صُكْرَهٗ صُوغُقْ صُوابْ يَمَكْ وَفَرْجِ اِيْجُونْ اِيْجُونْ طُونْدُرْمَهٗ

yemek ve soyunup soğuk almak ve yaz günlerinde pek sıcaklarda güneşlerde gezmek mizâcsızlığa sebep olacak şeyler olduğundan, akli eren ve kendiye acıyıp hasta olmağı istemiyen büyükler ve çocuklar bunlardan pek sakınmalıdır.

ülfet ve ünsiyyet

Ülfet ve ünsiyyet, ya'ni kişi birbirile görüşüp ve konuşdukda güler yüzlü ve tatlı dilli olarak kalb incitici ve hâtıra dokunucu sözlerden ve çirkin mu'âmeleden sakınmalıdır. Vâkı'â dargın çehreli durmak ve lakırdı söylerken başına vurur gibi söylemek münâsib değildir. Bunlar insana kendiyi beğenmekden ve kibr etmekden gelir. Ancak âdâb-ı ülfete yakışan şudur ki kişi lakırdı söylediği vakitte, birbiri arkası sıra pek sık ve çabuk söylememeli ve dinleyeni usandıracak sûretde pek ağır dahi söyleyip sözü uzatmamalı,

بِمَكَ وَصُوْنُوبُ صَوْغُوقُ الْمَقْ وَبِازْ كُونْلَرْنَدَه بِكَ
 صِحَا فِلَرْدَه كُونْشَلَرْدَه كَرْمَك مِنْ اَجْزَلِغَه سَبَبْ
 اُولَه جَقْ شَيْلَر اُولَدِغِيْدَك عَقْلِي اِيَرَن
 وَكَنْدُوْبَه اِجْيُوبْ خَسَنَه اُولْغِي اِسْتِيَان
 بِيُوكْلَر وَجُوجُقْلَر بُونْلَر دَن
 بِكَ صَا فَمْلِكِيْدَر

اَلْفَتَّ وَانْسِيْت

اَلْفَتَّ وَانْسِيْت بَعْنِي كِشِي بَرِيْلَه كُورِشُوبْ
 وَفُونْشَدُقْدَه كُولُزِيُوزِي وَطَانْلي دِلُّو اُولَه رَفْ
 قَلْبِ اِيْجِيْدِي وَخَا طَرَه طُوقُجِي سُوْزِلَر دَن وَجِيْز
 مُعَا مَلَكَه دَن صَا فَمْلِكِيْدَر وَاِغَا طَارِغِيْن جَهْرُولِي
 طُوزْمُقْ وَلَقِرْدِي سُوْليْز اِيْكَن بَاشِنَه وَرَزِيْ
 سُوْيْلَكْ مُنَاسِبْ دَكْلِيْز بُونْلَر اِنْسَانَه
 كَنْدُوْلي بَكْمَكْدَن وَكِر اِيْمَكْدَن كَلُوز اَنْجَقْ
 اَذَابِ اَلْفَتَّ يَاقِشَان شُوْزِيْكَ كِشِي لَقِرْدِي سُوْيْلَكِي
 وَفِيْدَه بَرِيْ اَرْقَه سِيْ مِرَه بِكَ صِقْ وَجَا بِقْ
 سُوْيْلَا مَلِيْ وَدِيْكَلِيَانِي اَوْصَانْدِرَه جَقْ
 صُوْرَنْدَه بِكَ اِيْغَرْدِيْجِي سُوْيْلُوبْ سُوْزِيْ اَوْرَا نَامَلِيْ

işiten anlayacak vechile telâssızca
hiddetlenmeyerek dâne dâne, güler yüz
ile söyleyip, merâmını ifâde etmeli.
Lâkin şu şartla ki münâsebetsiz
kahkahalar ile ve zevzeklik ve
yanşaklık sûretile halkı güldüreceğim
diye bir takım masharalıklar etmemeli.

edeb ve hürmet

Edeb ve hürmet, bunlar dahi küçük ve
büyük, cümle insâna pek elzem olan
sıfatdır. Hele çocuklara
küçüklüklerinden alışacak iyi huydur,
ya'ni kişi kendisinden büyüğüne dâimâ
ta'zîm ve hürmet edip, bir büyük adam
yanına gittikde, önünü kavuşturarak
girmek ve elini öpmek ve otur der ise,
şart-ı âdâb üzere, teşekkür ederek
oturmak ve lakırdı sorar ise söylemek
ve söyler iken nâzikâne ve kâmilâne
söylemek ve ayağını uzatmamak ve
elile, ağzile, burnile oynamamak gibi
şeyler olmakla, el-hâsıl çocuklukdan

ايشيدن اگلايه جوق وجهه تلاش سرجه
 حد تكميه رك دانه دانه كولر يوزايكه سويليوب
 مرامي لفاده اينكي لكن شوشر طله كه مناسبتر
 فقهه لرايكه وزوزكك وياكتا فاق
 صورتيكه خلق كولديره جكم ديو
 بر طاق مسخره لفاقر اينما ملي

ادب و حرمت

ادب و حرمت بونلر دحي كوجك ويوك جمله
 انسان پك الزم اولان صفتدر هكه جوجقله
 كوچكلكر ندن ايشه جوق آيوخويدر يعنى
 كشي كندوسندن بيوكنه دايما تعظيم و حرمت
 ايدوب بريوك ادم ياننه كند كده اوگنى
 قاوشديره رقيرمك والي اويمك و او طور
 ديرايسه شرط اداب اوزره تشكرايدرك
 او طور مق و لقردي صورزايسه سويلمك
 وسويلر ايكن نازكانه و كاميلانه سويلمك
 و اياغنى اوزا تمامق و ايلكه اغزيكه بوزنيكه
 اوينا مامق كي شير اولمغله الحاصل جوجقله

edeb tahsîline say edip -Hakkı Ta'âlâ
kötü gözden ve nazardan saklasın- şu
çocuk kâmilâne duruşuna ve oturuşuna
ve söyleyişine bakınca, büyük adam
gibidir diye kerkesin kendi hakkında
hüsn-i teveccüh ve medh etmesini
tahsîl etmeğe çalışmalıdır.

hukûk-i uhuvvet

Hukûk-i uhuvvet, bu dahi âdemiyyetce
ri'âyet olunacak ahlâk-ı hamîdedendir.
Ya'ni kişi karındaşına ve karındaşı
gibi görüşüp ve sevdiği akrânına hulûs
ve mahabbet göstermelidir. Bu cihetle,
karındaşı ve akribâsı hakkında birinin
bir iyiliği olduğu hâlde, kıskanmayıp
gûya kendiye olmuş gibi hoşnud ve
mesrûr olmalı. Kezâlik onlar hakkında
bir can sıkacak ve keder edecek vâkı'a
olduğu sûretde, aynına kendiye olmuş
misilli teessüf etmeli, karşılığında
iyilikler etmeğe

اَدَبٌ تَحْصِيْلِيَّةٌ سَعْيٌ اِيْدُوْنِ حَقٌّ تَعَالَى كُوْنِي
 كُوْرْدَنْ وَنَظَرْدَنْ صَافِلَسُوْن شَوْجُوْجُوْ
 كَامِلَانَه طُوْرُوْشَنَه وَاطُوْرُوْشَنَه وَسُوْئِلِيْشَنَه
 بَاقِيَه يُوْكَ اَرَمْ كِيْدِرْدِيُوْ هَزَكِيْكَ
 كَنْدُوْحَقِيْنْدَه حُسْنِ نَوْجَه وَمَدَح
 اِيْمِيْنِي تَحْصِيْلِ اِيْمِيْنَكَه

چَالِشْمَكِيْدِرْ

حُقُوْقِ اُخُوْتِ

حُقُوْقِ اُخُوْتِ بُوْرخِي اَرَمِيْنَجَه رِيْغَاتِ اَوْلَدِ جَوْنِ
 اَخْلَاقِ حِيْكَه دَنْدِرْ بَعْنِي كِيْشِي قَرْنَدَاشَنَه
 وَقَرْنَدَاشِي بِي لَوْرِيْشُوْبِ وَسُوْرِيْكِ اَقْوَانِنَه
 خَلُوْصِ وَتَحَبَّتْ كُوْسْتَرْمَكِيْدِرْ بُوْجِيْهَتَه
 قَرْنَدَاشِي وَاقْوِيْا سِي حَقِيْنْدَه بَرِيْنِكِ بَرَايُوْكِ
 اَوْلَدِيْغِي حَالَدَه قِسْقَانِيُوْبِ كُوْيا كَنْدُوْيه
 اَوْلَشْ كِي خُسْنُوْر وَمَسْرُوْر اَوْلَكِي كَذَالِكْ
 اَنْلَر حَقِيْنْدَه بَرَجَانِ صِفَه جَوْنِ وَكَدَر اِيْدَفْجَكْ
 وَاقِعَه اَوْلَدِيْغِي صُوْرْتَدَه عِيْنِيْكَه كَنْدُوْيه اَوْلَشْ
 مِيْلُوْ نَاسَفِ اِيْمَكِي فَار شُوْلِيْغِيْنْدَه اَبُوْلَكْر اِيْمَكَه

elden geldiği kadar say etmek insânlık ve pek a'lâ huydur.

iffet ve hamiyyet

İffet ve hamiyyet, bu sıfatlar dahi sıfât-ı hamîdeden olarak herkese ve husûsile gençlere ve çocuklara pek elzem olan şeydir. Ya'ni kişi nefisini ve ırz ve nâmûsunu dince ve akılcı nazar-ı Hak ve halk yanında utandıracak ve -Hakkı Ta'âla saklasın- kendisini rezîl ve rûsvay-ı âlem edecek türlü türlü ayb olan şeylerden muhâfaza etmektir. İşte bu, büyük ve küçük ve rütbeli ve rütbesiz, herkese vâcib olan ahkâmıdır. Zira, bir adamda edeb ve iffet ve vikâye-i ırz ve nâmûs olmadıkça, velev kendisi pek büyük devlet ve ikbâl sâhibi olsa bile, âlemin yanında ve nâs nazarında hiç kadr ve i'tibârı olmayarak, bayağı mezmûm ve alçak olur. Onun için kişi dâimâ zâtını sakınıp, iffet ehlinden olmalı

اَللّٰهُنَّ كَلْبِيْكَى قَدَر سَعَى اِيْتَمَكَ اِنْسَانِيْق وَيَك
اَعْلَا خُوِيْدُر

عِفَّتْ وَحَمِيَّتْ

عِفَّتْ وَحَمِيَّتْ بُوَصِفَتْلَرْدِيْ صِفَاتِ حَمِيْدَةً دَن
اَوْلَه رَقْ هَرْكَسَه وَخُصُوْصِيْكَه كَنْجَرَه وَجُوْجُقْلَرَه
يَكْ اَلَزْمْ اَوْلَانْ شَبِيْدُر يَعْنِيْ كِشِيْ نَفْسِيْ وَعَرَضْ
وَنَامُوْسِيْ دِيْنَجَه وَعَقْلِيْجَه نَظَرِ حَقْ وَخَلْقْ
يَايْنَدَه اَوْنَانْدِيْرَه حَقْ وَحَقْ تَعَالَى صَافَقْلَسُوْن
كَدُوْسِيْ رَزِيْلْ وَرَسُوْايْ عَالَمْ اَيْدَه جَكْ
دُرْلُوْدُرْلُوْعِيْبْ اَوْلَانْ شَبِيْلَرْدَن مَحَافَظَه
اِيْتَمَكْدِيْر اِيْتَمَه بُوْ بِيُوْكْ وَكُوْجِيْكْ وَرَبُّهْ لِيْ
وَرَبُّهْ سِيْر هَرْكَسَه وَاجِبْ اَوْلَانْ اَحْكَامْدَنْدِيْر
زِيْر اِيْرَادْمَدَه اَدَبْ وَعِفَّتْ وَوَقَايِيْر عَرَضْ
وَنَامُوْسْ اَوْلَدِيْقَجَه وَلَوْ كَنْدُوْسِيْ يَكْ بِيُوْكْ
دَوْكْ وَاقْبَالْ صَاحِيْ اَوْلَسَه بِيْكَه عَالِيْكْ
يَايْنَدَه وَنَاسْ نَظَرِنْدَه هِيْجْ قَدَر وَاعْتِبَارِيْ
اَوْلِيَه رَقْ بِيَاغِيْ مَذْمُوْمْ وَالْحَقْ اَوْلُوْر اَنْكْ
اِيْچُوْن كِشِيْ دَايْمَا ذَايْنِيْ صَافِيُوْبْ عِفَّتْ اَهْلِيْنْدَن اَوْلِيْ

ve nâmûs-u azîzini canı gibi hıfz-ı
vikâye etmelidir.

ri'âyet-i hukûk-i ülfet

Ri'âyet-i hukûk-i ülfet, bu dahi
âdemiyyetin şart-ı a'zamıdır. Ya'ni iki
zât beyninde bunca vakt ülfet ve
mahabbet hâsıl olarak birbirlerine
iyilikleri vukû buldukda, ona hürmet
edip, olur olmaz şey ile onu
unutmamalıdır. Vâkı'â iyilik etmek gibi
bu cihân-ı fânide güzel nâm alacak ve
kötülük eylemek gibi belâsını bulacak
şey yoktur. Hukûk-i insâniyyeti ve
husûsile ülfet ve mahabbeti sebkât eden
adamı her yerde unutmamalı ve kazâen
ba'zı şeyden dolayı birbirile bozuşup
beynlerinde infi'âli mûcib olacak şey
vâki olsa bile, def'aten bunca hukûku
unutup, onu terk eylemek lâik
olmayacağından, mu'âmele-i afv ile
öyle infi'âlden geçmelidir. Husûsile
iyilik gördüğün zâtı büyüdüğü vakit
hâtırını gözetip, ona hüsn-i mükâfât
etmeğe çalışmalıdır.

وَنَامُوسِ عَزِيزِي جَانِي كِي حِفْظَ وَوَقَايَةِ
اِيْتَمِيدِرْ

رِعَايَةِ حُقُوقِ الْفَتِّ

رِعَايَةِ حُقُوقِ الْفَتِّ بُوْرَخِي اَرَمِيَتِكْ شَرْطِ
اَعْظَمِيدِرْ يَعْنِي اِيكِي ذَاتِ بِيْتِنْدَةِ بُوْنَجَهْ وَفْتِ
اَلْفَتِّ وَمَحَبَّتِ حَاصِلِ اَوَّلَةِ رَفِّ بَرَبَرِيْنِهْ اَبُوْلِكْ كِي
وَقُوْعُبُوْلَدُقْدَهْ اَكَاخَرَمَتِ اِيْدُوْبْ اُولُوْرَاوْلَرْ شَيْ اِيْلَهْ
اَنِي اُوْنْتَمَامِكِيدِرْ وَاَقِعَا اَبُوْلِكْ اِيْتَمَكْ كِي بُوْجْهَانِ
فَايِنْدَهْ كُوْزَلْ نَامِ اَلْهَجَقْ وَكُنُوْلِكْ اِيْلَمَكْ كِي
بَلَا سِيْنِي بُوْلَهْ جَقْ شَيْ بُوْقُدُرْ حُقُوْقِ اِنْسَانِيْتِي
وَحْصُوْصِيْكَهْ اَلْفَتِّ وَمَحَبَّتِي سَبَقَتِ اِيْدَنْ اَرَمِي
هَرَبَرْدَهْ اُوْنْتَمَامِلِي وَفَضَاءْ بَعْضِ شَيْدَنْ طُوْلَايِ
بَرَبَرِيْكَهْ بُوْزِيشُوْبْ يِيْلَرِنْدَهْ اِنْفِعاَلِي مُوْجِبِ اَوَّلَةِ جَقْ
شَيْ وَاَقِعِ اَوَّلَسَهْ يِيْلَهْ دَفْعَهْ بُوْنَجَهْ حُقُوْقِي اُنُوْرُوْ
اَنِي تَرَكْ اِيْلَمَكْ لَا يِقْ اَوَّلِيَهْ جَعْنَدَنْ مُعَامَلَهْ عَفُوْ اِيْلَهْ
اَوَّلَهْ اِنْفِعاَلِدَنْ كَجَلِيدِرْ حْصُوْصِيْكَهْ اَبُوْلِكْ
كُوْرْدِيْكَ ذَاتِي بُوْدِيْكَ وَفْتِ خَاطِرِيْنِي
كُوْزَهْ رُوْبْ اَكَاخَسِنْ مَكَا فَاَتِ اِيْتَمَكَهْ جَا اِلِشْمَلِيدِرْ

Ya'ni iki ahabab birbirile bozuşduğu vakit, onları barışdırmağa say etmek pek güzel huydur. El-hâsıl, bu tafsîlâtdan anlaşıldığına göre, insâna lâzım olacak iyi huylarile huylanmak ve çirkin huylardan hazer etmektir. Zira, hüsn-i ahlâk sâhibi olan zât sa'âdet-i hâle mazhar olduğu gibi, bedahlâk ve garezkâr olan eşhas dahi nazar-ı erbâb-ı kemâl ve cümle yanında muhakkardır. Hele eşref-i mahlûk olan insân, ilm ve kemâlâta say etmek elzemdir. Lâkin bedahlâk olur ise, velev pek çok fazîleti olsa bile, yine memdûh olamaz ve ahlâkını güzel huylar ile tehzîb etmedikce, felâh bulamaz. Ahlâk-ı memdûhe ve mezmûmeye dâir daha pek çok yazacak nesâyih var ise de, uzun uzun yazılmak çocukların mizâcına göre def'aten tabî'atlerine ağır gelerek kesel vereceğinden, ve bundan böyle sâye-i inâyetvâye-i hazret-i şâhânede

بَعْنِي اِيكِي اَحْبَابُ بِرَبِّكَ بُوْرُسُدِيغِي وَقْتُ اَنْلَرِي
 بَارِشْدِرْمَغَه سَعِي اِيْمَكْ بِكْ كُوْرُلْ خُوْبِدُرْ
 اَلْحَاصِلْ بُوْتَفْصِيْلَانْدَنْ اَكْلَايْشِلْدِيغَه كُوْرَه
 اِنْشَانَه لَازِمِ اَوَّلَه جَقْ اَبُو خُوْبِلَزَايْلَه خُوْبِلْمَقْ
 وَجَرِيكِنْ خُوْبِلُورْدَنْ حَذَرِ اِيْمَكْدِرْ زِيْرَا حُسْنِ اَخْلَاقْ
 مِلْجِي اُولَانْ دَاثْ سَعَادَتِ حَالَه مَطْهَرِ اَوْلَدِيغِي
 كِي بَدَا اَخْلَاقْ وَغَرَضْكَارِ اُولَانْ اَشْخَا صَدِجِي
 نَظَرِ اَزْ بَابِ كَاكْ وَجْمَلَه يَانِنْدَه مُحَقَّرِدِرْ مَلَكْ اَشْرَفِ
 مَخْلُوْقِ اُولَانْ اِنْشَانْ عِلْمْ وَكَمَالَه سَعِي اِيْمَكْ
 اَلْزَمِدِرْ لَكِنْ بَدَا اَخْلَاقْ اَوْلُوْرَايْسَه وَلَوْ بِكْ جُوقْ
 فَضِيْلَتِي اُولْسَه بِيكَه بِيَه مَمْدُوْخِ اَوَّلَه مَرْ
 وَ اَخْلَاقِي كُوْرُلْ خُوْبِلَزَايْلَه تَهْدِيْبِ اِيْمَدِ كَجَه
 فَلَاحِ بُوْلَه مَرْ اَخْلَاقِ مَمْدُوْحَه وَمَمْدُوْمَه بِيَه دَارِ
 دِهَآپَكْ جُوقْ يَارَه جَوْنُصَايِيحْ وَ اَزَايْسَه دَه
 اُوْرُوْنْ اُوْرُوْنْ يَا زِلْمَقْ جُوْجُقْلَرِكْ مُرَاجِيَه كُوْرَه
 دَفْعَه طَبِيْعَتْلَرِيْنَه اَعْرَكْلَه رَكْ كَسْلُوْرَه جَكِيْدَنْ
 وَ بُوْنْدَنْ بُوْيْلَه سَايَه عِيَايَتُوْايَه حَضَرْتِ شَاهَانَه دَه

nice kütüb-i ahlâkiyye okuyarak,
 tekmîl kemâlât-ı insâniyye edecekleri
 bi-ıstibâh olduğundan, şimdilik bu
 kadarcık ile iktifâ olundu. Hemân
 Cenâb-ı Hak veliyy-i ni'metimiz,
 veliyy-i ni'met-i cihân Şevketmeâb
 Efendimize tükenmez ömr ihsân
 buyursun ve sâye-i ni'met ve merhamet-
 i seniyye-i şâhânelerini üzerlerimizde
 berdevâm etsin, âmîn.

نِجَّةُ كُتُبِ اخْلَاقِيَّةِ اَوْ قُوِيَّةِ زَرْفِ نَكِيلِ كَمَالَاتِ
 اِنْسَانِيَّةِ اَيْدِ جَكَرِي بِي اِسْتِثْبَاهِ اَوْلَدِ يَغْدَنَ
 شَمْدِيكَ بُوَقْدَرِ جَوَائِلِكِ اِكْفَا اَوْلَدِي هَمَانُ
 جَنَابِ حَقِّ وَلِي نَعْتَمِزْ وَلِي نَعْتَجِ جِهَانُ
 شَوْكَنَابِ اَفْدِمِرَةِ نَوَكُنْزِ عَمْرِ اِحْسَانُ
 بِيُوزِ سُونُ وَسَايَةِ نَعْتِ
 وَمَرْحَمَتِ سِنِيَّةِ شَاهَانِ لَوِي
 اَوْزَرِ لَوِي مِرْدَةِ بَرْدَوَامِ
 اِيَشُونُ
 آمِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

in the
OTTOMAN TEXT
of the
Risâle-i Ahlâk

▲

âlempenâh *a p* : Refuge of the universe
(title of the Sultan)
âlî (âliyye) *a* : high, exalted
arsızlık *a t* : impudence, insolence
arzu *p* : desire, longing
âsan *p* : easy
âsâyiş *p* : tranquility, ease; public order
aslâ *a* : never, by no means
atfen *a* : favorably disposed
atiyye *a* : gift
avârif *a* : kindnesses (*pl* of ârife)
avâtîf *a* : favors (*pl* of âtife)
avâtîfber *a p* : who carries favors
ayb / ayıb *a* : shame, disgrace
ayn *a* : eye
aynı *a t* : similar
a'zâ *a* : member, limb; organ (*pl* of uzv / uzuv)
a'zam *a* : greatest (عظم)
azim / azm *a* : determination (عزم)
azîm *a* : great
azîm-üş-şân *a* : glorious
azîz *a* : dear, precious

B

bahâ (pahâ) *p* : price, value
 bahîlik *a t* : avarice
 bâ'is *a* : cause, motive
 bâlâ *p* : high, exalted
 bârî *a* : Creator
 ba'zî *a* : some
 bedahlâk *pa* : immoral
 bedzebânlik *pt* : ill-tongued, foul-mouthed
 belâ *a* : trial; calamity, misfortune
 belâga *a* : eloquence

benân *a* : fingertips
 bende *p* : slave, servant; subject
 bendegân *p* : those who are in the service of
 a ruler (*pl* of bende)
 berdevâm *pa* : continuing, going on
 bergüzîde *p* : selected, choice
 berhurdârlık *pt* : success, prosperity
 beşerî *a* : human
 beyân *a* : declare, express
 beyhûde *p* : useless, in vain
 beyninde *at* : among it, in its midst
 bi-aynihi *a* : same, same as
 bi-girân *p* : boundless, infinite
 bi-günâh *p* : guiltless, innocent
 bi-ıstibâh *pa* : undoubtedly, surely
 bil-cümle *a* : all; in totality
 bil-îcâz *a* : briefly
 bi-misil *pa* : incomparable, unequalled
 bi-pâyân *p* : endless, infinite
 buhl / buhul *a* : avarice

C

câhil *a* : uneducated, ignorant
 câiz *a* : proper, right; lawful
 cân *p* : soul
 cedîr *a* : worthy, suitable
 cehâlet *a* : ignorance
 cemâil *a* : kind acts, favors (*pl* of cemîle)
 cemâl *a* : beauty, grace; kindness
 cemîl *a* : beautiful
 cenâb *a* : majesty
 Cenâb-ı Hak *a* : God
 Cenâb-ı Vâhib *a* : munificent giver
 cesâret *a* : courage; daring
 cevâhir *a* : jewels, gems (*pl* of cevher)
 cezâ *a* : retribution; punishment
 cihân *p* : world, universe
 cihândâver *p* : ruler of the world
 cihet *a* : direction
 bu cihetle : in this respect
 cihetden : from that consideration,
 because
 ezher cihet *pa* : in every respect
 cümle *a* : all, totality

Ç

çarh *p* : wheel

çarh-ı devvâr *pa* : revolving sphere
 of heaven; world
 çehre *p* : face, countenance
 çeşm *p* : eye

D

dâfi' *a* : that wards off, pushes aside,
 eliminates
 dâimâ *a* : always
 dâir *a* : about, concerning
 dâne *p* : grain, seed
 dâne dâne *p* : one by one
 def *a* : push, drive away; rid
 defaten *a* : all at once
 dehan *p* : mouth
 dek (same as değin) *t* : until, up to
 delâlet *a* : indication
 derhâl *pa* : immediately, at once
 derkâr *p* : manifest, evident
 devâ *a* : remedy, medicine
 devlet *a* : state; high rank
 devletlû *at* : His Excellency (title given to a very
 high official)
 devran *ap* : times, age, epoch
 devvâr *a* : revolving, rotating
 çarh-ı devvâr *pa* : revolving sphere
 of heaven; world
 dikkat *a* : attention
 dil *p* : heart
 dilnişin *p* : pleasant
 dîn *a* : religion
 dîn-i perver *ap* : solicitous of religion
 dirahşân *p* : shining, sparkling
 dirhem (δράχμα) *a* : *drachma*, small quantity
 dost *p* : friend
 duâ *a* : prayer
 dünya *a* : this life; the world

E

ecdâd *a* : ancestors (*pl* of cedd)
 edâ *a* : pay; articulate; performance
 edeb *a* : (good) manners
 efkâr *a* : ideas (*pl* of fikr)
efşan *p* : dispersing, scattering
 efzâ *a* : fears (*pl* of fezâ)
 ehl *a* : people; possessing, having
 ekl *a* : eating
 ekser *a* : most

elbette *a* : certainly
 el-hâsıl *a* : in short
 elîf *a* : familiar
 elzem *a* : necessary, needed
 eman *a* : security
 emn *a* : safety
 emn-ü eman : security and safety
 emniyyet *a* : confidence, trust
 emr / emir *a* : order; matter
 emsâl *a* : similars, likes, equals
 (*pl of misl / mesel*)
 enâiyyet *a* : egotism, selfishness
 erbâb *a* : having, possessing (*pl of rabb*)
 esas *a* : foundation, essence
 esbâb *a* : reasons (*pl of sebeb*)
 eser *a* : trace; written work
 eshel *a* : easier, most easy
 esvâb *a* : garments (*pl of sevb*)
 eşfâk *a* : kind deeds
 eşhâs *a* : persons, people (*pl of şahs / şahıs*)
 eşref *a* : most honorable
 eşref-i mahlûk *a* : pearl of creation
 etfâl *a* : children (*pl of tıfl*)
 evkât *a* : times (*pl of vakt / vakıt*)
 evlâd *a* : children / child, descendants
 (*pl of veled*)
 evsâf *a* : qualities, attributes (*pl of vasf*)
 ezher *p* : from every
 ezher cihet p a : in every respect

F

fâide / fayda *a* : profit, advantage
 fakîr *a* : poor
 fânî *a* : transitory, perishable
 fark *a* : difference
 fârûkî *a* : one who discriminates between
 right and wrong
 farz *a* : obligatory act; duty
 fazîlet *a* : virtue
 felâh *a* : prosperity
 fen *a* : science; art
 feyz / feyiz *a* : prosperity
 feyziyâb *a p* : prosperous, flourishing
 fezâil *a* : virtues (*pl of fazîlet*)
 fi'il *a* : act
 fikretmek *a t* : think
 fulân / filân *a* : so and so
 fursat / fırsat *a* : chance, opportunity

fürû' *a* : branches, subdivisions (*pl of fer'*)
 fûrûz *a* : obligatory sacred duties
 (*pl of farz*)
 fûtûr *a* : lassitude

G

gadr / gadir *a* : wrong, injustice
 gazez *a* : grudge, rancor
 garezkâr *a p* : grudging
 gâyet *a* : very, extremely
 gayret *a* : effort, attempt
 gayretkeş *a p* : partisan; jealous
 gazab *a* : anger, rage
 gıybet *a* : slander, calumny
 gûya *p* : as if
 gühergân *p* : gems, pearls
 günâh *p* : sin; crime, fault

H

haber *a* : news; information
 hacâlet *a* : shame
 hakâret *a* : contempt, insult
 hakîr *a* : despicable
 hakk / hak *a* : right; God
 hakka *a* : in truth
 hakkında *a t* : about, concerning
 Hakk-ı Ta'âlâ *a* : God Almighty
 hâl *a* : situation
 hâli *a* : lacking, free (from)
 hâlik *a* : creator
 halîm *a* : gentle, patient
 halk *a* : people, crowd
 hamîd *a* : praiseworthy
 hamıyyet *a* : patriotism; zeal
 hapishâne *a p* : prison
 harâm *a* : wrong, unlawful
 harclık *a t* : allowance
 harekât *a* : movements; acts, behavior;
 vowel points (*pl of hareket*)
 hariy *a* : appropriate
 hasb / haseb *a* : merit, personal quality
 hased *a* : envy, jealousy
 hasen *a* : beautiful; agreeable; appropriate
 hâsıl *a* : bring about
 vel-hâsıl : in short
 hasislik *a t* : stinginess
 hasr *a* : devoting, consecrating

hatır *a* : memory, mind
 hâtır *a* : affection, love
 havâle *a* : assignment; reference
 hâvi *a* : containing
 hayırsız *at* : useless
 hayli *p* : very, much
 hayr / hayır *a* : good; advantage
 hayrât *a* : pious foundations / acts
 hayrî *a* : beneficial
 hayriyye *a* : beneficial
 hazer *a* : be on alert; care, caution
 hazm / hazım *a* : digestion
 Hazret *a* : His Excellency
 hediye *a* : gift
 hekimlik *at* : medicine
 hemân / hemen *p* : right now, immediately
 hevâ *a* : favor, love, desire
 heves *a* : strong desire, inclination
 hezeyân *a* : delirium; nonsense
 hıfz *a* : protection
 hıfzıssıhha : hygiene
 hiddet *a* : anger, rage
 hikmet *a* : wisdom; reason, motive
 hîle *a* : trick, cheating
 hîlekarlık *apt* : trickery, fraud
 himmet *a* : endeavor; influence
 himye *a* : abstinence
 hîn *a* : moment; time
 hisân *a* : beautiful (*pl* of hasen)
 hoca *a* : teacher, *hodja*
 hokkabaz *p* : clown
 hor *p* : contemptible, despicable
 hoşnud *p* : pleased
 hukûk *a* : laws, rules (*pl* of hak)
 hulûs *a* : sincerity, devotion
 humâyûn *p* : imperial
 hûr *p* : houri's (*pl* of houri)
 husûl *a* : occurring; attainment
 husûsen *a* : specially
 husûsile *at* : specially
 husûsunda *at* : regarding, concerning
 huy *p* : habit, temper, disposition
 huzûr *a* : presence
 Hüdâ *p* : God
 hükm / hüküm *a* : authority
 hülâsa *a* : summary
 hülâsa-yı kelâm *a* : substance of what has
 been said; in short
 hüner *p* : skill; accomplishment

hürmet *a* : respect, reverence
 hüsni / hüsün *a* : beauty; grace; goodness
 hüsni-karîn *a* : fellowship
 hüsni-tabî'at *a* : good natured
 hüsni-ü hâl *a* : good behavior
 hüsni-ü teveccüh *a* : favorable inclination

I

ırz *a* : chastity, honor

I

îâne *a* : help
 îcâd *a* : creation; invention; developing (a
 program)
 îcâz *a* : brevity
 bil-îcâz *a* : briefly
 ictinâb *a* : abstention
 ifâde *a* : statement, expression
 iffet *a* : chastity; honesty
 ihsân *a* : grant; endow; favor, benevolence,
 kindness
 ihvân *a* : brethren (*pl* of ah)
 ihyâ *a* : bringing to life
 ihyâkerde *ap* : renewed, favored
 ikbâl *a* : prosperity
 ikrâm *a* : honor, courtesy
 iktifâ *a* : be sufficient
 iktizâ *a* : requirement, necessity
 ilâc *a* : medication, cure
 îlân *a* : proclaim, promulgate
 illet *a* : disease, suffering
 ilm / ilim *a* : knowledge; science
 imdi *t* : therefore
 imtinân *a* : indebtedness; reminding someone
 of his obligation for a favor conferred
 imtisâl *a* : imitation, conformity
 imzâ *a* : signature; realization
 inâd / inât *a* : stubbornness, obstinacy
 inâyet *a* : grace, favor
 inâyetvâye *ap* : who participates in,
 in the grace of
 indinde *at* : at the side of; by, with (*chez*)
 infi'âl *a* : anger, annoyance
 insâfsızlık *at* : unfairness
 insân *a* : man
 insânî *a* : human
 inşâ *a* : construction; literary composition
 intikâm *a* : revenge, vengeance

irâde *a* : will; (imperial) command / decree
 irfân *a* : knowledge
 isbât *a* : proving, confirming
 islâh *a* : correction; improvement
 isrâf *a* : waste, squander
 istid'â *a* : petition, official request
 istihsâl *a* : production
 istihzâ *a* : ridicule, mocking
 istikâmet *a* : direction; integrity
 istikrâh *a* : aversion
 işâret *a* : sign, indication
 iştibâh *a* : doubting, doubt
 iştimâl *a* : containing, comprising
 itâ *a* : giving, offering
 itâ'at *a* : obedience
 itâm *a* : giving food, feeding
 itibâr *a* : esteem, consideration
 itilâf *a* : harmony, understanding, friendship
 izn / izin *a* : permission

K

kâbil *a* : possible
 kabûl *a* : receive, accept
 kadr / kadir *a* : worth, dignity
 kâffe *a* : all; everyone
 kahkaha *a* : loud laughter
 kalb *a* : heart
 kâmil *a* : perfect, mature
 kâmilâne *ap* : maturely
 kanâ'at *a* : satisfaction, contentedness
 kâni *a* : convinced
 kânûn (κανών) *a* : law
 karîn *a* : companion
 hüsn-i karîn a : fellowship
 karîn-i kabûl *a* : friendly acceptance
 kat'en *a* : definitely, positively
 katî *a* : decisive
 kazâen *a* : accidentally
 keder *a* : grief, affliction
 kehle *t* : louse
 kelâm *a* : speech, words; (ability to) speak
 kemâl *a* : perfection, maturity
 kemâlât *a* : virtues
 kemâl-i insâniyyet *a* : personal maturity
 kerâmet *a* : generosity; excellence
 kerem *a* : kindness, goodness, benevolence
 kerre / kere *a* : time (*fois*)
 kesel *a* : slackness, indolence

keyfiyyet *a* : quality
 kezâlik *a* : as this; similarly
 kıvâm *a* : right degree, proper quantity
 kıyâfet *a* : dress, attire
 kıymet *a* : value, worth
 kibr / kibir *a* : pride
 kimesne / kimse *t* : someone, anyone
 kitâbet *a* : (ability) to write; literary composition
 kizb / kizib *a* : falsehood, lie
 kudret *a* : power, capacity
 kütüb *a* : books (*pl* of kitâb)

L

lâik *a* : worthy
 lâikile *at* : properly, adequately
 lâkin *a* : but; however
 lâmi'a *a* : shining
 lâzım *a* : needed, necessary
 lâzib *a* : permanent, indispensable
 lede *a* : at the time of, as / when, on
 levâzım *a* : necessities (*pl* of lâzım)
 lisân *a* : tongue; language
 lisânî *a* : pertaining to language; lingual
 lugat *a* : language; dictionary
 lütf *a* : goodness, favor
 lütfen *a* : graciously, kindly

M

ma'ârif *a* : skills, talents (*pl* of ma'rifet)
 ma'dûd *a* : counted; considered
 mahabbet / muhabbet *a* : love, affection
 mahal *a* : place
 mahzan *a* : merely, entirely, only
 makâm *a* : place; rank, office
 makbûl *a* : acceptable, welcome
 makta *a* : place of cutting; end
 mâl *a* : property, goods
 ma'lûm *a* : known
 ma'nâ *a* : meaning
 mânende *p* : similar, resembling
 maraz *a* : disease, illness
 ma'rifet *a* : knowledge; talent
 masharalık / maskaralık : buffoonery, act the fool
 maslahat *a* : business, affair
 matbû *a* : printed

matla *a* : rising; appearance, inception
matla'ından makta'ına dek : from beginning to end
mazarrat *a* : damage
mazhar *a* : one who acquires, attains
mazmûm / mezmûm *a* : despised, scorned
meberrât *a* : good works
mecbûl *a* : formed by nature; naturally endowed
mecelle *a* : volume, book
meclis *a* : assembly, council (see vâlâ)
Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye : High Court (established in 1837 to deal with the cases of high officials)
medâr *a* : center of movement; means
medh / medih *a* : praise
mefhûm *a* : understood; recognized
mekârim *a* : good manners; generosity (*pl* of mekremet)
mekârim-i nüşûr *a* : spreading good manners; champion of generosity
mekâtib : schools (*pl* of mekteb)
mektûb *a* : written; letter
meleke *a* : faculty, skill
memdûh *a* : praised; praiseworthy
menfa'at *a* : advantage, profit
menfûr *a* : hated, despised
merâhim *a* : compassion, kindness (*pl* of merhamet)
merâm *a* : intention, desire
merhamet *a* : compassion, mercy
merkûm *a* : recorded, written; above-mentioned
mertebe *a* : degree, level
meselâ *a* : for instance
mesnûn *a* : prescribed by Tradition; customary
mesrûr *a* : happy, joyous
mes'ûd *a* : happy; appropriate
mesûl *a* : asked, demanded
meşakkat *a* : hardship, trouble
meşgûl *a* : occupied, busy
meşhûd *a* : witnessed, seen
mevad *a* : materials (*pl* of madde)
meveddet *a* : friendship
Mevlâ *a* : God
meydân *a* : open space
meydâna çıkarmak *a t* : bring into the open
mezkûr *a* : aforementioned; the said.....

mezmûm *a* : blamed, scorned
mide / miğde *a* : stomach
mikdâr *a* : quantity
millet *aramaic a* : religious community; nation, people
mirât *a* : mirror
misl / misil *a* : similar, equal
mizâc *a* : mixture, character
mizâcsızlık *a t* : ill health
mu'amele *a* : dealing, treatment
mu'avenet *a* : help assistance
mûcib *a* : causing
muhakker *a* : despicable, insignificant
muhâtara *a* : danger, risk
muhyi *a* : giving life to
mukârin *a* : friend, associate
mukriz *a* : lender
muktezâ *a* : required, necessary
murâd *a* : wish, desire
murdâr *p* : dirty
mutâbakat *a* : conformity
mu'teber *a* : esteemed, respected
mutlak *a* : absolute; absolutely, certainly
mutlakâ *a* : absolutely; without fail
muttasîf *a* : endowed with a quality, qualified
muttasıl *a* : joined, continuous
muzır *a* : harmful, detrimental
mübtelâ *a* : addicted, subject to
mücâmele *a* : acting with kindness and consideration
mücellâ *a* : shining; made manifest, obvious
mücerred *a* : abstract; positively
müellif *a* : author
mükâfat *a* : reward
mülk *a* : property; sovereignty
mülûk *a* : kings
mülûkâne *a p* : royal, imperial
mümhid *a* : one who helps
mümkîn / mümkün *a* : possible
münâsebetsiz *a t* : unseemly, unsuitable
münâsib *a* : appropriate
münevver *a* : enlightened, illuminated
mürû'et / mürüvvet *a* : virtue; generosity, *menschlichkeit*
müstağrik *a* : immersed, plunged
müstehsen *a* : admired, approved, preferred
müstevcib *a* : which necessitates, causes
müstezil *a* : one who seeks the shade (ظل of protection)

müşâr ileyhi *a* : pointed at
müşâr ileyhi bil-benân : pointed at with
 fingers
 müşeyyid *a* : one who builds and strengthens
 müşîr *a* : who indicates
 müşkil / müşkül *a* : difficult
 mütâla'a *a* : reading, studying, scrutinizing
 mütelif *a* : familiar
 müteşekkir *a* : grateful
 müvecceh *a* : directed
vech-i müvecceh : correct manner
 müzdâd *a* : increased

N

nakîb *a* : leader, chief
 nâm *p* : name, fame
 nâmûs (νόμος) *a* : honor
 nâs *a* : people
 nasîhat *a* : advice, counsel
 nasîhat-ı peder *a p* : paternal advice
 nazar *a* : eye; look, glance; evil eye
 nazar-ı Hak *a* : in God's view
 nazaran *a* : with regard to
 nâzikâne *p* : delicately
 nebevî *a* : of the Prophet, prophetic
 necâset *a* : impurity, uncleanness
 necât *a* : salvation
 nedâmet *a* : regret, remorse
 nefîs *a* : exquisite, fine
 nefis / nefis *a* : soul; person; self
 nefsâniyyet *a* : selfishness
 nemmâmlık *a t* : slander, calumny
 nesâyih *a* : advice (*pl of nasîhat*)
 nesne *t* : thing, object
 nezâfet *a* : cleanliness
 nifâk *a* : discord, strife
 nihâd *p* : character, disposition
 nihâyet *a* : end, conclusion; finally
 ni'met *a* : favor; blessing, happiness
 nisbet *a* : relation, proportion, ratio
 nişân *p* : mark, indication; symbol
 niyâz *a* : entreaty, supplication
 niyyet *a* : intention, aim; resolve
 nizâm *a* : regulation
 nûr *a* : light; brilliance
 nûr-i ayn *a* : with the light of (his) eyes,
 with his own eyes
 nüşûr *a* : spreading

mekârim-i nüşûr : spreading good
 manners; champion of generosity

nutk / nutuk *a* : speech
 nutkî *a* : pertaining to speech, verbalization
 nu'ûmet *a* : softness, smoothness

O

ömr / ömür *a* : life, lifespan

P

pâdişâh *p* : ruler, sovereign
 pâdişâhâne *p* : imperial
 pâk *p* : clean, pure
 peder *p* : father
 penâh *p* : refuge
 perver *p* : caring
dîn-i perver a p : solicitous of religion
 pesendîde *p* : admired
 peşimân *p* : regretful, repentant
 peydâ *p* : procure, acquire
 peyderpey *p* : step by step, little by little
 pranka (*it branca*) : fetters attached to the
 legs of criminals; penal servitude

R

rahât *a* : ease, tranquility
 rahm / rahim *a* : compassion
 rakam *a* : number; writing, written character
 râst *p* : straight, correct, right, proper
 râzı *a* : satisfied
 reddî *a* : worthy of being rejected / disowned
 refâh *a* : comfort; affluence
 reis *a* : head, chief
 revh *a* : pleasant
 revnak *a* : glamor, splendor, luster
 rezâlet *a* : disgrace, scandal
 rezîl *a* : disgraced, disgraceful
 rızâ *a* : consent; satisfaction; favor
 rızk *a* : food; sustenance
 ri'âyet *a* : consideration, regard
 ri'âyetkârlık *a p t* : respect, consideration
 rifat *a* : elevation
 risâle *a* : message; letter; pamphlet;
 brochure; treatise
 ruhsat *a* : permission, permit
 rüsvay *p* : disgraced, infamous

rütbe *a* : grade, rank; position

S

sa'adet *a* : happiness
 sabâvet *a* : infancy, childhood
 sadâkat *a* : faithfulness
 sâdik *a* : friend
 sahâvet *a* : generosity, munificence
 sahî *a* : liberal, generous
 sâhib *a* : owner; author
 sahîhen *a* : truly, really
 sâir *a* : the rest of, other
 san' *a* : making; production, workmanship
 san'at *a* : art, craft; trade
 sarf *a* : spending; changing
 say *a* : endeavor, effort
 sâye *a* : shadow; protection
 sebeb *a* : cause, reason
 sebkat *a* : give precedence
 sebt *a* : registering
 secaya *a* : moral qualities, character
 (pl of seciyye)
 seciyye *a* : natural disposition, moral quality;
 character
 sedâkat *a* : fidelity, devotion
 selâmet *a* : safety, security
 selîm *a* : correct; right-minded; authentic
 selîs *a* : fluent style
 senâ *a* : praise, commendation
 senî (seniyye) *a* : exalted, high
 sevda *p* : love; longing, ambition
 seyr / seyir *a* : spectacle, show
 seyyiât *a* : evil things; sins (pl of seyyie)
 seyyid *a* : Master, Lord, Sir
 sıbyân *a* : boy (pl of sabî)
 sıfat *a* : quality, attribute
 sıhha *a* : health
 sınıf / sınıf *a* : class, category
 sirkat *a* : theft, stealing
 sitân *p* : praises (pl of sitâ)
 subh *a* : dawn, daybreak
 sûret *a* : manner, fashion
 sühûlet *a* : being easy; facilitation
 sünen *a* : Sunnah practices (pl of sünnet)
 sürûr *a* : joy, pleasure
 sürûrâne *a p* : joyfully, gladly
 sûtûr *a* : lines of writing (pl of satr / satır)

Ş

şâhâne *p* : royal, imperial; fabulous
 şahid *a* : witness
 şahinşâh *p* : King of kings
 şahs / şahıs *a* : person, individual
 şakird *p* : pupil, disciple
 şâm *p* : evening
 şart *a* : condition
 şâyân *p* : suitable, worthy, deserving
 şefakat *a* : tenderness
 şefkat *a* : compassion, concern
 şefkaten *a* : compassionately
 şekl / şekil *a* : form, shape; type
 şemâil *a* : habits, dispositions (pl of şâmil)
 şer'an *a* : in accordance with Canon law,
 canonically
 şerîf *a* : sacred; noble
 şevket *a* : might, power; imperial majesty
 şevketlû *a t* : majestic
 şevketmeâb *a p* : imperial majesty
 şey *a* : thing
 şifâ *a* : healing, restoring to health
 şübhe *a* : doubt
 şükr / şükür *a* : thanking, gratitude
 şümûl *a* : including, inclusion
 şürût *a* : conditions (pl of şart)

T

Ta'âlâ / Teâlâ *a* : May (his Name) be exalted
 tab *a* : printing
 tabh *a* : cook
 tabî'et *a* : nature, character
 ta'bîr *a* : word, term, expression
 tâc *p* : crown
 tâcdâr *p* : wearing a crown, king, sovereign
 ta'cîz *a* : bother, trouble, harass
 tafsîlat *a* : detailed explanation
 tahakkuk *a* : come about, be realized
 tahammül *a* : endurance
 tahâret *a* : cleaning, cleanliness
 tahkîk *a* : investigating, verifying
 tahkîr *a* : scorn, insult
 tahrîr *a* : write down, compose
 tahsîl *a* : acquisition; bringing about;
 study, education
 tahsîn *a* : embellishment; approbation,
 admiration

takdîm *a* : presenting, presentation
 takım *a* : set
 bir takım : a bunch of, some
 takrîb *a* : bringing near; approximation;
 motive
 ta'lîm *a* : teaching, instruction
 tamâm *a* : complete
 tarîk *a* : road, path
 tasarruf *a* : power of disposal; economy
 tashîh *a* : correcting, proofreading
 tasnîf *a* : composition, arrangement
 ta'yîn *a* : designation
 ta'zîm *a* : honor, revere
 teb'a *a* : following; subject(s) (*pl* of tâbi)
 Tebâreke *a* : May He be blessed
 teberrük *a* : considered blessed
 tedârik *a* : getting together, preparing,
 tedkîk *a* : examination, scrutiny
 teessüf *a* : regret, sorrowfulness
 tehzîb *a* : beautify, improve, correct
 tekmîl *a* : perfecting
 tekrâr *a* : again
 telâş *a* : hurry
 telâşsızca *a t* : quietly, calmly
 telef *a* : ruin, perdition, loss
 telîf *a* : composing, composition
 tenbîh *a* : warning
 tenfîr *a* : causing aversion
 terbiyye *a* : upbringing, education
 terfîk *a* : causing to accompany
 tergîb *a* : causing to desire, encouraging
 terk *a* : abandon, relinquish
 tertîb *a* : arranging
 teşebbüs *a* : enterprise, effort
 teşekkür *a* : gratitude, thank
 tevâzu *a* : humility
 teveccüh *a* : inclination
 hüsn-ü teveccüh : favorable inclination
 tevem *a* : twin, pair
 tevfîk *a* : prosperity, success
 tezekkür *a* : bearing in mind, recalling
 tezkere *a* : memorandum, note
 tîb *a* : medicine
 ticâret *a* : trade, commerce
 tiksînmek / tiksînmek *t* : feel disgust
 tuhfe *a* : excellent thing, rare thing
 tûl *a* : length
 tûl-i ömür *a* : length of life, lifetime

U

ubûdiyyet *a* : servitude, devotion to God
 uhde *a* : obligation, responsibility
 uhuvvet *a* : brotherhood
 ulûm *a* : sciences (*pl* of ilm / ilim)
 ulûv *a* : highness, elevation
 ummân *a* : ocean
 umûmî *a* : general, universal
 usûl *a* : method, procedure (*pl* of asl / asıl)

Ü

ülfet *a* : friendship
 ünsiyyet *a* : fellowship
 ünvan *a* : title; parade, pride
 üstâd *p* : teacher, expert

V

va'd / va'ad *a* : promise
 vâcib *a* : necessary, incumbent
 Vâcib-ü Ta'âlâ *a* : God
 vâhib *a* : giver
 vâki *a* : happening
 vâkî'â *a* : in fact, actually
 vâkîf *a* : standing, familiar; having, endowed
 vakt / vakit *a* : time
 vâlâ (bâlâ) *p* : high, supreme, exalted
 Meclis-i Vâlâ-yı Ahkâm-ı Adliyye :
 High Court (established in 1837 to
 deal with the cases of high officials)
 vecenât *a* : cheeks (*pl* of vecne)
 vech *a* : face; manner
 bu vech ile a t : in this manner
 vech-i müvecceh *a* : correct manner
 vefâdâr *a p* : faithful, loyal
 vefâkârlık *a p t* : faithfulness, loyalty
 velev *a* : even if
 vel-hâsıl *a* : in short, briefly
 velî (veliyy-i....) *a* : protector, guardian
 vesâil *a* : means, causes (*pl* of vesîle)
 vikâye *a* : protection
 vukû *a* : happen, take place
 vücûd *a* : existence; body

Y

yâdigâr *p* : souvenir; notorious
 yâhut *p* : else, otherwise

yakîn *a* : certainty
 'alâ vechi l-yakîn : with certainty
 ya'ni *a* : that is, *i.e.*, namely
 yanşak : talkative
 yekta *p* : unique, matchless

Z

zahmet *a* : trouble, distress
 zarâr *a* : damage
 zarûret *a* : necessity, requirement
 zât *a* : person; essence
 zâyî *a* : lose, waste
 zem (zemm-l...) *a* : blame, censure
 zemîm *a* : reprehensible
 zevk *a* : pleasure
 zevk almak *a t* : to amuse oneself,
 to make fun

zıdd *a* : opposite, contrary
 zıl (zill-l...) *a* : shade
 zılliyet *a* : quality of a shadow
 zılliyetpenâh *a p* : abode of God's
 shadow on earth; the Sovereign
 zımn *a* : view, purpose
 zımnında *a t* : with a view to,
 for the purpose of
 zikr *a* : mention
 zîra *p* : because
 ziyâde *a* : increase; more, much more
 ziyâdesile *a t* : largely
 ziyâfet *a* : banquet
 ziyânkâr *a p* : wasteful
 zuhûr *a* : appear, take place, come to pass
 zukak / sokak : road, street

